

No. 40781

**Netherlands
and
Venezuela**

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Venezuela for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). The Hague, 29 May 1991

Entry into force: *11 December 1997 by notification, in accordance with article 31*

Authentic texts: *Dutch, English and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 1 December 2004*

**Pays-Bas
et
Venezuela**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République du Venezuela tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). La Haye, 29 mai 1991

Entrée en vigueur : *11 décembre 1997 par notification, conformément à l'article 31*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 1er décembre 2004*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de
Republiek Venezuela tot het vermijden van dubbele belasting en het
voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot
belastingen naar het inkomen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en

de Regering van de Republiek Venezuela

De wens koesterende een overeenkomst te sluiten tot het vermijden
van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van
belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Personen op wie de overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn
van een of van beide Overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het
inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten
behoefte van een Overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige
onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle
belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, of naar
bestanddelen van het inkomen, waaronder begrepen belastingen naar
voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende
zaken, belastingen naar het totaalbedrag van de door ondernemingen
betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardever-
meerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

a. in Nederland:

- de inkomstenbelasting,
- de loonbelasting,
- de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijwet continentaal plat 1965,

- de dividendbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

b. in Venezuela:

- the income tax (de inkomstenbelasting), zelfs als deze belasting wordt geheven door inhouding aan de bron, (hierna te noemen: „Venezolaanse belasting”).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij de context anders vereist:

a. betekent de uitdrukking „een Overeenkomstsluitende Staat” Nederland of Venezuela, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „de Overeenkomstsluitende Staten” Nederland en Venezuela;

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan voor zover dat gebied in overeenstemming met het internationale recht krachtens de Nederlandse wetgeving is of zal worden aangemerkt als een gebied waarbinnen Nederland soevereine rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de zeebodem of de ondergrond daarvan;

- c. betekent de uitdrukking „Venezuela” de Republiek Venezuela;
 - d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat” en „onderneming van de andere Overeenkomstsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Overeenkomstsluitende Staat;
 - g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Overeenkomstsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen;
 - h. betekent de uitdrukking „onderdanen”:
 - 1. alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een Overeenkomstsluitende Staat bezitten;
 - 2. alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een Overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
 - i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
 - 1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - 2. in Venezuela „La Dirección General Sectorial de Rentas del Ministerio de Hacienda”, haar bevoegde vertegenwoordiger of de autoriteit die is aangewezen als bevoegde autoriteit voor de toepassing van deze Overeenkomst.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een Overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

- 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van

leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Overeenkomstsluitende Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats, en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden vormt alleen een vaste inrichting indien de duur ervan 12 maanden overschrijdt, welke termijn aanvangt op de datum dat de werken daadwerkelijk beginnen.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a) tot en met e) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Overeenkomstsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Overeenkomstsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van

een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Overeenkomstsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat uit onroerende goederen (waaronder begrepen vordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende goederen” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat in de andere Overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Overeenkomstsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – waaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voorzover het in een Overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Scheep- en luchtvaart

De bepalingen van deze Overeenkomst laten onverlet de toepassing van de wederzijdse vrijstelling van belastingen op inkomsten met betrekking tot voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer als voorzien in de op 18 december 1990 in Caracas getekende Overeenkomst tussen Venezuela en Nederland.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien
 - a. een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Overeenkomstsluitende Staat, of
 - b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat en een onderneming van de andere Overeenkomstsluitende Staat,
en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is wel verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.
2. Indien een Overeenkomstsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereen-

komstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en plegen de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere Overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Overeenkomstsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid mag de Overeenkomstsluitende Staat waarvan het lichaam inwoner is, geen belasting heffen op dividenden betaald door dat lichaam aan een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van de andere Overeenkomstsluitende Staat en onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

4. De bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid.

5. De bepalingen van het tweede en derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit schuldvoordelingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst en inkomsten

uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat, in de andere Overeenkomstsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genierter de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is mag de aldus geheven belasting 5 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid:
a. is interest afkomstig uit een Overeenkomstsluitende Staat en betaald ter zake van een obligatie, schuldbewijs of soortgelijke

verplichting van de Regering van die Staat of van een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, vrijgesteld van belasting in die Staat;

b. is interest afkomstig uit een Overeenkomstsluitende Staat en betaald ter zake van een lening aangegaan of gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Overeenkomstsluitende Staat, de centrale bank van die andere Staat of enig agentschap dat of enige instantie (daaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door die Regering, vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

4. Interest wordt geacht uit een Overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een Overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, doch niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat, in de andere Overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder

zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Overeenkomstsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a. 5 percent van het brutobedrag van de vergoedingen bedoeld in het derde lid, onderdeel a);
- b. 7 percent van het brutobedrag van de vergoedingen bedoeld in het derde lid, onderdeel b);
- c. 10 percent van het brutobedrag van de vergoedingen bedoeld in het derde lid, onderdeel c).

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van:

- a. een octrooi, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap;
- b. een fabrieks- of handelsmerk of handelsnaam;
- c. een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms en beeld- of geluidsbanden voor televisie- of radiouitzendingen.

4. Royalty's worden geacht uit een Overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een Overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot

het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat, in de andere Overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag van belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Overeenkomstsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat in de andere Overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat in de andere Overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Overeenkomstsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat daarvan inwoner is, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Overeenkomstsluitende Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat ter zake

van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere Overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a. de genierter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het belastingjaar van die Staat een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen of andere beloningen verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van de andere Overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio- of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Overeenkomstsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die

hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Overeenkomstsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en sociale zekerheidsuitkeringen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een in de andere Overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende vroegere dienstbetrekking, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald mogen deze beloningen of deze afkoopsom worden belast in de Overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn.

3. Pensioenen en andere betalingen krachtens de bepalingen van een sociaal zekerheidsstelsel van een Overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere Overeenkomstsluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Overeenkomstsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of

2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Overeenkomstsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een Overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Hoogleraren en andere docenten

1. Vergoedingen die een hoogleraar of andere docent die inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat en die in de andere Overeenkomstsluitende Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 21

Studenten

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Overeenkomstsluitende Staat, inwoner was van de andere Overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 22

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat, in de andere Overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 23

Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in Venezuela mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zevende lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vijfde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid, onderdeel a), en tweede lid, onderdeel a), en artikel 22,

tweede lid, van deze Overeenkomst in Venezuela mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 16, artikel 17 en artikel 18, tweede lid, van deze Overeenkomst in Venezuela mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Venezuela over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Indien de in feite geheven Venezolaanse belasting op uit Venezuela afkomstige interest of royalty's minder bedraagt dan de belasting die Venezuela ingevolge artikel 11, tweede lid, en artikel 12, tweede lid, mag heffen, wordt het bedrag van de in Venezuela over deze inkomensbestanddelen betaalde belasting, als bedoeld in het derde lid van dit artikel, geacht gelijk te zijn aan het bedrag dat Venezuela ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst mag heffen.

Indien evenwel de ingevolge de Venezolaanse wetgeving op voren genoemde interest en royalty's van toepassing zijnde algemene belastingtarieven worden verlaagd beneden die welke in de vorige zin zijn genoemd, gelden voor de toepassing van die zin deze lagere tarieven.

De bepalingen van de twee voorgaande zinnen zijn slechts van toepassing gedurende een tijdvak van tien jaar na de datum waarop de Overeenkomst in werking is getreden. Dit tijdvak kan in onderlinge overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten worden verlengd.

5. Wat Venezuela betreft, wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

Indien een inwoner van Venezuela voordelen en inkomsten verkrijgt die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Nederland mogen worden belast, worden deze inkomsten en voordelen in Venezuela vrijgesteld van belasting.

HOOFDSTUK V

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 24

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepalingen van deze Overeenkomst. Dit artikel vindt echter geen toepassing indien werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Overeenkomstsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat die in de andere Overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de genoemde werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstgenoemde onderneming, en de hiervoor genoemde door beide ondernemingen verrichte activiteiten bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht zijn activiteiten uit te oefenen gedurende in een tijdvak dat 30 dagen in een periode van 12 maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel geacht niet te omvatten:

a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als bedoeld in artikel 5, vierde lid;

b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats zijn ontworpen voor dat doel alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten periode van 30 dagen of meer duren.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Staat mogen in zoverre de dienstbetrekking in de andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Venezuela belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 in verband met respectievelijk het derde en het vijfde lid van dit artikel, en ingevolge het zesde lid van dit artikel in Venezuela mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, tweede lid.

Artikel 25

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Overeenkomstsluitende Staat worden in de andere Overeenkomstsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een van de Overeenkomstsluitende Staten of van beide Overeenkomstsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat in de andere Overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet zo worden uitgelegd, dat zij een Overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, zevende lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven, betaald door een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere Overeenkomstsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

4. Ondernemingen van een Overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon, die inwoner is van een Overeenkomstsluitende Staat en die geen onderdaan is van die Staat, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Overeenkomstsluitende Staat erkende pensioenregeling van algemene aard en die in beginsel toegankelijk is voor alle werknemers van de betrokken onderneming, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en

b. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid, omvat „pensioenregeling” mede een pensioenregeling in het leven geroepen ingevolge een publiekrechtelijk stelsel inzake sociale zekerheid.

6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 26

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een van de Overeenkomstsluitende Staten of van beide Overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de Overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen twee jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Overeenkomstsluitende Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Overeenkomstsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten trachten geschillen die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarin de Overeenkomst niet voorziet.

4. De bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Indien na toepassing van de procedures bedoeld in het eerste tot en met het vierde lid een geschil dat is gerezen over de uitlegging of de toepassing van de Overeenkomst in een bepaald geval niet door de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg kan worden opgelost, kan het geval,

als beide bevoegde autoriteiten daarmee instemmen, vreedzaam worden opgelost overeenkomstig internationaal aanvaarde procedures. Deze procedures worden vastgesteld tussen de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten.

6. Inlichtingen die ter kennis worden gebracht van personen of autoriteiten bij het oplossen van het geschil als bedoeld in het vijfde lid, mogen door die personen of autoriteiten slechts voor dat doel worden gebruikt.

Artikel 27

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of van de nationale wetgeving van de Overeenkomstsluitende Staten betreffende de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een Overeenkomstsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (waaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die zich bezighouden met de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een Overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 28

Bijstand bij invordering

1. De Overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkaar hulp en bijstand te verlenen, in overeenstemming met hun onderscheiden wetgeving en administratieve praktijk, bij de invordering van de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is en de op genoemde belastingen betrekking hebbende verhogingen, boetes, betalingen wegens termijnoverschrijdingen, interest en kosten.

2. Op verzoek van de verzoekende Staat vordert de aangezochte Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat niet voorziet.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn slechts van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten, niet wordt bestreden. Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van de verzoekende Staat is, is het tweede lid slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten.

4. De verplichting om bijstand te verlenen bij het invorderen van belastingvorderingen betreffende een overledene of zijn nalatenschap is beperkt tot de waarde van de nalatenschap of van de goederen verkregen door iedere begunstigde van de nalatenschap, afhankelijk van de vraag of de belastingvordering dient te worden ingevorderd uit de nalatenschap of bij de begunstigden daarvan.

5. De aangezochte Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

a. indien de verzoekende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;

b. indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van deze Overeenkomst of met enige andere overeenkomst waarbij beide Overeenkomstsluitende Staten partij zijn.

6. Het verzoek om administratieve bijstand bij invordering van een belastingvordering gaat vergezeld van:

- a. een verklaring dat de belastingvordering een belasting betreft waarop deze Overeenkomst van toepassing is en die, onder voorbehoud van het derde lid, niet wordt of niet kan worden bestreden;
- b. een officieel afschrift van de executoriale titel in de verzoekende Staat;
- c. ieder ander document dat vereist is voor invordering;
- d. indien van toepassing, een gewaarmerkt afschrift van een op de belastingvordering betrekking hebbende beslissing genomen door een administratief lichaam of een openbare rechterlijke instantie.

7. De verzoekende Staat vermeldt het bedrag van de verschuldigde belasting die moet worden ingevorderd, zowel in de munteenheid van de verzoekende Staat als in de munteenheid van de aangezochte Staat. De wisselkoers die met het oog op de voorafgaande zin moet worden gebruikt, is de laatstbekende koers, zoals aangegeven door de centrale Bank van de verzoekende Staat. Ieder bedrag dat door de aangezochte Staat wordt ingevorderd, wordt naar de verzoekende Staat overgemaakt in de munteenheid van de aangezochte Staat. De overmaking geschiedt binnen een termijn van drie maanden na de datum van de invordering.

8. Op verzoek van de verzoekende Staat neemt de aangezochte Staat met het oog op de invordering van een belastingbedrag, conservatoire maatregelen zelfs indien de vordering wordt bestreden of nog niet invorderbaar is, voor zover dat is toegestaan volgens de wetgeving en de administratieve praktijk van de aangezochte Staat.

9. De executoriale titel in de verzoekende Staat wordt, indien passend en in overeenstemming met de in de aangezochte Staat van kracht zijnde bepalingen, zo spoedig mogelijk na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand aanvaard, erkend of aangevuld, dan wel vervangen door een executoriale titel in de aangezochte Staat.

10. Vragen betreffende het tijdvak waarbuiten niet langer kan worden ingevorderd vallen onder de wetgeving van de verzoekende Staat. Het verzoek om bijstand bij invordering geeft bijzonderheden aangaande dat tijdvak.

11. Handelingen betreffende invordering, verricht door de aangezochte Staat ingevolge een verzoek om bijstand die overeenkomstig de wetgeving van die Staat een schorsende werking of een onderbreking van het in het tiende lid bedoelde tijdvak tot gevolg zouden hebben, worden geacht hetzelfde gevolg te hebben voor de toepassing van de wetgeving van de verzoekende Staat. De aangezochte Staat doet de verzoekende Staat mededeling van zodanige handelingen.

12. De aangezochte Staat kan uitstel van betaling of betaling in termijnen toestaan indien zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk dit toestaat in soortgelijke omstandigheden, echter niet zonder de verzoekende Staat hiervan eerst mededeling te doen.

13. De bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten stellen in onderling overleg regels vast betreffende het minimumbedrag van belastingvorderingen waarop het verzoek om bijstand bij invordering betrekking kan hebben, alsmede andere bepalingen betreffende de wijze van toepassing van dit artikel.

14. De Overeenkomstsluitende Staten zien wederzijds af van de terugbetaling van kosten die voortvloeien uit de onderscheiden hulp en bijstand die zij elkaar verlenen bij de toepassing van deze Overeenkomst.

Artikel 29

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst wordt een natuurlijke persoon die lid is van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een Overeenkomstsluitende Staat in de andere Overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen is onderworpen als inwoners van die Staat.

3. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen en functionarissen, noch op leden van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat die in een Overeenkomstsluitende Staat verblijven, indien zij in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

Artikel 30

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen of Aruba, indien het betrokken land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang

van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, waaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders overeengekomen, brengt de beëindiging van de Overeenkomst niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van de Overeenkomst tot enig land waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 31

Inwerkingtreding

Deze Overeenkomst treedt in werking dertig dagen na de laatste der beide data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld, en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden.

Artikel 32

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een van de Overeenkomstsluitende Partijen wordt beëindigd. Elk van de Partijen kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een periode van vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst een kennisgeving van beëindiging te doen. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 29ste mei 1991, in tweevoud, in de Nederlandse, de Spaanse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. In geval de Nederlandse en de Spaanse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

H. VAN DEN BROEK

Voor de Regering van de Republiek Venezuela,

ARMANDO DURAN

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Venezuela gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

I. Indien ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst inkomsten in Nederland van belasting zijn vrijgesteld, en die inkomsten ingevolge de wetgeving van Venezuela worden aangemerkt als inkomsten uit buitenlandse bron en om die reden van belasting zijn vrijgesteld in Venezuela, dan mag Nederland die inkomsten belasten als ware de Overeenkomst niet in werking getreden.

II. Ad artikelen 3 en 4

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van deze Overeenkomst de uitdrukkingen „persoon”, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d), en „inwoner van een Overeenkomstsluitende Staat”, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, niet omvatten een vaste inrichting of een vast middelpunt.

III. Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Overeenkomstsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

IV. *Ad artikelen 5, 6 en 13*

Het is wel verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerend goed dat is gelegen in de Overeenkomstsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit, activa die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

V. *Ad artikel 7*

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een Overeenkomstsluitende Staat in de andere Overeenkomstsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van de vergoedingen die aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening zijn toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, maar slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de onderneming inwoner is.

VI. *Ad artikelen 7 en 14*

Vergoedingen voor technische diensten, daaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard worden beschouwd als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing zijn.

VII. *Ad artikel 10*

Het is met betrekking tot dividenden als bedoeld in artikel 10, derde lid, die worden betaald door een lichaam dat inwoner is van Nederland, wel verstaan dat indien de belastingheffing van die dividenden ingevolge de in Venezuela van kracht zijnde wetgeving resulteert in een belastingdruk in Venezuela van minder dan 10 percent van het

brutobedrag van die dividenden, Nederland vanaf de datum waarop die wetgeving in werking is getreden een belasting mag heffen die 10 percent van het brutobedrag van die dividenden niet te boven gaat. Ingeval die dividenden ingevolge de in Venezuela van kracht zijnde wetgeving worden beschouwd als inkomsten uit buitenlandse bron, en om die reden in Venezuela van belasting zijn vrijgesteld, zijn de bepalingen van artikel I van dit Protocol van toepassing.

VIII. Ad artikelen 10, 11 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Overeenkomstsluitende Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van twee jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IX. Ad artikelen 11 en 12

Indien, na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, uit hoofde van enige overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting gesloten tussen Venezuela en een derde Staat die lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling de belasting op interest en royalty's in Venezuela wordt geheven naar een tarief dat lager is dan de tarieven bedoeld in artikel 11, tweede lid, en artikel 12, tweede lid, naar gelang van het geval, dan geldt vanaf de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst met die derde Staat, hetzelfde tarief ook voor deze Overeenkomst.

X. Ad artikel 12

Het is wel verstaan dat inkomsten uit normale verhuuractiviteiten niet worden beschouwd als „vergoedingen voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting”. Niettegenstaande de voorgaande zin zullen, als die verhuuractiviteiten in belangrijke mate mede de overdracht van technologische kennis omvatten, de vergoedingen voor die overdracht in die mate worden beschouwd als „vergoedingen voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap”, als bedoeld in artikel 12, derde lid, onderdeel a).

XI. Ad artikel 16

Het is wel verstaan dat de uitdrukking „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam slaat op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door

enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XII. Ad artikel 30

Het is wel verstaan dat ingeval de Overeenkomst wordt uitgebreid tot de Nederlandse Antillen of Aruba, die uitbreiding op adequate wijze het karakter dient te weerspiegelen van het belastingsysteem van elk van deze landen.

De uitbreiding tot andere gebieden als bedoeld in artikel 30 moet ook voorafgegaan worden door een daartoe strekkende aanbeveling van de bevoegde autoriteit van Venezuela.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 29ste mei 1991, in tweevoud, in de Nederlandse, de Spaanse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. In geval de Nederlandse en de Spaanse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

H. VAN DEN BROEK

Voor de Regering van de Republiek Venezuela,

ARMANDO DURAN

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF VENEZUELA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of Venezuela

Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

- de inkomstenbelasting (income tax),

- de loonbelasting (wages tax),

- de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),

- de dividendbelasting (dividend tax), (hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in Venezuela:

- the income tax, even if this tax is levied by deduction at source, (hereinafter referred to as "Venezuelan tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify to each other any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II.. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "a Contracting State" means the Netherlands or Venezuela as the context requires; the term "the Contracting States" means the Netherlands and Venezuela;

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe including the part of the sea bed and its sub-soil under the North Sea, to the extent that that area in accordance with international law has been or may hereafter be designated under Netherlands laws as an area within which the Netherlands may exercise sovereign rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed or its sub-soil;

c) the term "Venezuela" means the Republic of Venezuela;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "nationals" means:

1. all individuals possessing the nationality of a Contracting State;

2. all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

1. in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative;

2. in Venezuela "La Dirección General Sectorial de Rentas del Ministerio de Hacienda", its authorized representative or the authority which is designated as a competent authority for the purposes of this Convention.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months, starting from the date on which the works effectively begin.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as

consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, when an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. When profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

The provisions of this Convention shall not affect the application of the reciprocal exemption from taxes on income with respect to profits from the operation of ships or aircraft in international traffic as provided in the Convention between Venezuela and the Netherlands signed at Caracas on 18 December 1990.

Article 9. Associated enterprises

1. When

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,

or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as cost-sharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. When a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, than that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 the Contracting State of which the company is a resident shall not levy a tax on dividends paid by that company to a company the capital of which is wholly or partly divided into shares and which is a resident of the other Contracting State and holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

a) interest arising in one of the Contracting States and paid in respect of a bond, debenture or similar obligation of the Government of that State or of a political subdivision or local authority thereof shall be exempt from tax in that State;

b) interest arising in one of the Contracting States and paid in respect of a loan made or guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, the central bank

of that other State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. When, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. When, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the payments referred to in paragraph 3, a);
- b) 7 per cent of the gross amount of the payments referred to in paragraph 3, b);
- c) 10 per cent of the gross amount of the payments referred to in paragraph 3, c).

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use:

- a) any patent, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- b) any trade mark or trade name;
- c) any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and tapes for television or broadcasting.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. When, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. When, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of a Contracting State to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident thereof, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year of that State, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. When income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment exercised in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

4. The term 'annuity' means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.
- b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 1. is a national of that State; or

2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.
- b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and teachers

1. Payments which a professor or teacher who is a resident of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the purpose of teaching or scientific research for a maximum period of two years in a university, college or other establishment for teaching or scientific research in that other State, receives for such teaching or research, shall be taxable only in the first-mentioned State.
2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21. Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Venezuela.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 5 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 3 of Article 18, paragraphs 1 (sub-paragraph a) and 2 (sub-paragraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Venezuela and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17 and paragraph 2 of Article 18 of this Convention may be taxed in Venezuela to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Venezuela on these items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. When the Venezuelan tax actually levied on interest and royalties arising in Venezuela is lower than the tax Venezuela may levy according to paragraph 2 of Article 11 and paragraph 2 of Article 12, then the amount of tax paid in Venezuela on these items of income as meant in paragraph 3 of this Article shall be deemed to be equal to the amount Venezuela may levy according to the provisions of this Convention.

However, if the general tax rates under the law of Venezuela applicable to the aforementioned interest and royalties are reduced below those mentioned in the foregoing sentence these lower rates shall apply for the purpose of that sentence.

The provisions of the two foregoing sentences shall only apply for a period of ten years after the date on which the Convention became effective. This period may be extended by mutual agreement between the competent authorities.

5. In the case of Venezuela, double taxation shall be avoided as follows:

When a resident of Venezuela receives income which according to the provisions of this Convention may be taxed in the Netherlands, this income shall be exempt from Venezuelan tax on income.

CHAPTER V. SPECIAL PROVISIONS

Article 24. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

- a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added together - exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a 12 months-period;
- b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

- a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;
- b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose after any other activities performed by such ships;
- c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Venezuela on the items of income which may be taxed in Venezuela according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 23.

Article 25. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State and who is not a national of that State, to a pension plan of a general nature that is recognized for tax purposes in the other Contracting State and which is in principle available to all employees of the enterprise involved will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and

b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26. Mutual agreement procedure

1. When a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any disputes arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If after the procedures of paragraphs 1 to 4 any dispute arising as to the interpretation or application of the Convention in a particular case cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure, the case may, if both competent authorities agree, be resolved peacefully according to any internationally accepted procedures. These procedures shall be established between the competent authorities of the Contracting States.

6. Information disclosed to persons or authorities in the course of resolving a dispute as meant in paragraph 5, shall by those persons or authorities be used only for that purpose.

Article 27. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bod-

ies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 28. Assistance in recovery

1. The Contracting States agree to lend each other assistance and support with a view to collection, in accordance with their respective laws and administrative practice, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities of the Contracting States, which are not contested.

However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities of the Contracting States, where the claim may no longer be contested.

4. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate is limited to the value of the estate or the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

5. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

- a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;

b) if and in so far as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other treaty to which both of the Contracting States are parties.

6. The request for administrative assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by:

- a) a declaration that the tax claim concerns a tax to which this Convention applies and, subject to paragraph 3, is not or may not be contested;
- b) an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;
- c) any other document required for recovery;
- d) where appropriate, a certified copy confirming any related decision emanating from an administrative body or a public court.

7. The applicant State shall indicate the amount of the tax claim to be recovered in both the currency of the applicant State and the currency of the requested State. The rate of exchange to be used for the purpose of the preceding sentence is the latest rate recommended by the Central Bank of the applicant State. Any amount recovered by the requested State shall be transferred to the applicant State in the currency of the requested State. The transfer shall be effected within a period of three months from the date of the recovery.

8. At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement, in so far as that is permitted by the laws and administrative practice of the requested State.

9. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

10. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance in the recovery shall give particulars concerning that period.

11. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 10, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

12. The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments, if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances; but it shall first inform the applicant State.

13. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement determine rules concerning minimum amounts of tax claims subject to a request for assistance and other provisions concerning the mode of application of this Article.

14. The Contracting States shall reciprocally waive any restitution of costs resulting from the respective assistance and support which they lend each other in applying this Convention.

Article 29. Diplomatic agents and consular officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

Article 30. Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles or Aruba, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any country to which it has been extended under this Article.

CHAPTER VI. FINAL PROVISIONS

Article 31. Entry into force

This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention has entered into force.

Article 32. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Parties. Either Party may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague this 29th day of May 1991, in duplicate, in the Netherlands, the Spanish and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Spanish texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

H. VAN DEN BROEK

For the Government of the Republic of Venezuela:

ARMANDO DURAN

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Venezuela the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. When according to the provisions of this Convention income shall be relieved from tax in the Netherlands, and that income according to the law in force in Venezuela is considered to be foreign-source income and for that reason is exempt from tax in Venezuela, the Netherlands may tax such income as if the Convention had not come into effect.

II. Ad Articles 3 and 4

For the purposes of this Convention, it is understood that the terms "person" as meant in sub-paragraph d) of paragraph 1 of Article 3 and "resident of a Contracting State" as meant in paragraph 1 of Article 4 do not include a permanent establishment or a fixed base.

III. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the State in which the ship has its home harbour.

IV. Ad Articles 5, 6, and 13

It is understood that exploration and exploitation rights of the sea bed and its sub-soil and their natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

V. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of the remuneration which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business. Especially, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

VI. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply.

VII. Ad Article 10

It is understood, that if, with respect to dividends as meant in paragraph 3 of Article 10 which are paid by a company which is a resident of the Netherlands, according to the law in force in Venezuela taxation of such dividends in Venezuela will result in a tax burden of less than 10% of the gross amount of the dividends, the Netherlands may, from the date that that law has entered into force, levy a tax not exceeding 10% of the gross amount of the dividends. In case such dividends according to the law in force in Venezuela are considered to be foreign-source income and for that reason exempt from tax in Venezuela, the provisions of Article 1 of this Protocol shall apply.

VIII. Ad Articles 10, 11 and 12

When tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the Contracting State having levied the tax, within a period of two years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

IX. Ad Articles 11 and 12

If after the entry into force of the Convention under any convention for the avoidance of double taxation concluded between Venezuela and a third State being a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development the tax on interest or royalties in Venezuela is levied at a rate, which is lower than the rates provided for in paragraph 2 of Article 11 or paragraph 2 of Article 12, as the case may be, then, as from the date of the entry into force of the Convention with that third State, the same rate shall apply under the present Convention.

X. Ad Article 12

It is understood that income from ordinary leasing activities shall not be considered as "payments received for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment". Notwithstanding the preceding sentence, it is recognised that if such leasing activities include to a substantial extent a transfer of technological know how, the payments paid as a consideration for such a transfer shall to that extent be considered as "payments for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific experience" as meant in sub-paragraph a) of paragraph 3 of Article 12.

XI. Ad Article 16

It is understood that "bestuurder or commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XII. Ad Article 30

It is understood that should the Convention be extended to the Netherlands Antilles or Aruba, it should reflect adequately the character of the fiscal system of each one of these countries.

Likewise, the territorial extension to which Article 30 refers, must be preceded by a favorable recommendation of the competent authority of Venezuela.

In Witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at The Hague this 29th day of May 1991, in duplicate, in the Netherlands, Spanish and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and the Spanish texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

H. VAN DEN BROEK

For the Government of the Republic of Venezuela:

ARMANDO DURAN

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

CONVENIO ENTRE EL REINO DE LOS PAISES BAJOS Y LA REPUBLICA DE
VENEZUELA PARA EVITAR LA DOBLE TRIBUTACION Y LA EVASION FISCAL
CON RESPECTO AL IMPUESTO SOBRE LA RENTA

El Reino de los Países Bajos y la República de Venezuela, deseosos de concluir un Convenio para Evitar la Doble Tributación y la Evasión Fiscal del Impuesto sobre la Renta, han convenido lo siguiente:

CAPITULO I
OBJETO DEL CONVENIO
ARTICULO 1
ALCANCE

El presente Convenio se aplica a las personas que sean residentes de uno de los Estados Contratantes o de ambos Estados Contratantes.

ARTICULO 2
IMPUESTOS COMPRENDIDOS

1. El presente Convenio se aplica a los Impuestos sobre la Renta exigibles por cada uno de los Estados Contratantes, de sus subdivisiones políticas ~~o administrativas~~ o de sus entidades locales, cualquiera sea el sistema de recaudación.
2. Se consideran Impuestos sobre la Renta los que gravan la totalidad de la renta o cualquier parte de la misma, incluidos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles e inmuebles, los impuestos sobre el monto total de los sueldos o salarios pagados por las empresas, así como los impuestos sobre las plusvalías.
3. Los impuestos actuales a los que se aplica este Convenio son en particular:

a. En Venezuela:

El impuesto sobre la Renta, incluso cuando este impuesto es recaudado en su origen, (en lo sucesivo denominado el "impuesto venezolano").

b. En los Países Bajos:

- de inkomstenbelasting (el impuesto sobre la renta)

- de loonbelasting (El impuesto sobre sueldos y salarios)

- de vennootschapsbelasting (El impuesto sobre personas jurídicas), incluso sobre las participaciones gubernamentales en las ganancias netas derivadas de la explotación de recursos naturales exigibles de acuerdo al Mijnwet, 1810 (la Ley de Minas de 1810) que se refiere a concesiones otorgadas de 1967 en adelante, o al Mijnwet Continentaal Plat 1965 (la Ley de Minas de la Cama de Rocas Continental de los Países Bajos de 1965),

- de dividendbelasting (el impuesto sobre los dividendos), (en lo sucesivo denominados " los Impuestos neerlandeses");

4. El Convenio se aplicará igualmente a los impuestos idénticos o substancialmente análogos que se establezcan después de la fecha de la firma del presente Convenio y que se añadan a los actuales o les sustituyan. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes se comunicarán las modificaciones que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

**CAPITULO II
DEFINICIONES
ARTICULO 3**

DEFINICIONES GENERALES

1. Para los fines de este Convenio, a menos que el contexto exija una interpretación diferente:

a. el término " un Estado Contratante " significa la República de Venezuela o el Reino de los Países Bajos , según el caso; el término

" los Estados Contratantes " significa la República de Venezuela y el Reino de los Países Bajos;

- b. por Venezuela se entiende el territorio de la República de Venezuela;
- c. por Países Bajos se entiende la parte del Reino de los Países Bajos que se encuentra en Europa, incluso la parte del lecho marino y de su subsuelo bajo el Mar del Norte en la medida en que esa área de acuerdo con el Derecho Internacional, ha sido o podría ser designada en el futuro de acuerdo con la legislación neerlandesa como área sobre la cual los Países Bajos pueden ejercer sus derechos soberanos en lo que respecta a la exploración y explotación de los recursos naturales del lecho marino o de su subsuelo;
- d. el término "persona" comprende a las personas naturales, las sociedades y cualquier otra asociación de personas;
- e. el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o entidad que se considere persona jurídica a efectos impositivos;
- f. los términos "empresa de un Estado Contratante" y "empresa del otro Estado Contratante" significan, respectivamente, una empresa operada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;
- g. el término "tráfico internacional" significa todo transporte efectuado por una nave o aeronave operada por una empresa cuya sede de dirección efectiva esté situada en un Estado Contratante, salvo cuando la nave o aeronave no sea objeto de explotación más que entre dos puntos situados en el otro Estado Contratante;
- h. la expresión "nacionales" significa:
 - 1. toda persona natural que posea la nacionalidad de un Estado Contratante;
 - 2. toda persona jurídica, sociedad de personas o asociación constituida de acuerdo con la legislación vigente en un Estado Contratante;

1. la expresión "autoridad competente" significa:
 1. En Venezuela, la "Dirección General Sectorial de Rentas del Ministerio de Hacienda", su representante autorizado o la entidad designada como autoridad competente para los fines del presente Convenio.
 2. En los Países Bajos, el Ministro de Hacienda o su representante debidamente autorizado.

2. Para la aplicación del presente Convenio por cada una de las Partes Contratantes, cualquier expresión no definida en él tendrá el significado que le atribuya la legislación de este Estado relativa a los impuestos objeto del presente Convenio, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente.

ARTICULO 4 RESIDENTE

1. A los efectos del presente Convenio, el término "residente de un Estado Contratante", significa toda persona que en virtud de la legislación de este Estado esté sujeta a imposición en él por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección o cualquier otro criterio de naturaleza análoga. Sin embargo, esta expresión no incluye las personas que estén sujetas a imposición en este Estado meramente por las rentas que obtengan procedentes de fuentes situadas en el citado Estado.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo uno, una persona natural sea residente de ambos Estados Contratantes, se resolverá su situación de la siguiente manera:

- a) esta persona será considerada residente del Estado donde tenga una vivienda permanente; si tuviera una vivienda permanente en ambos Estados, se considerará residente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);
- b) si no pudiera determinarse el Estado en que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales o si no tuviera una vivienda permanente en ninguno de los Estados, se considerará residente del Estado donde viva habitualmente;

- c) si viviera habitualmente en ambos Estados o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente del Estado del que sea nacional;
- d) si fuera nacional de ambos Estados o de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los Estados Contratantes resolverán el caso de mutuo acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una persona que no sea una persona natural sea residente de ambos Estados Contratantes, se considerará residente del Estado en que se encuentre su sede de dirección efectiva.

ARTICULO 5 ESTABLECIMIENTO PERMANENTE

1. A los efectos del presente Convenio, el término "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios en el cual una empresa realiza toda o parte de su actividad.

2. El término "establecimiento permanente" comprende en especial:

- a) su sede de dirección;
- b) una sucursal;
- c) una oficina;
- d) una fábrica;
- e) un taller, y
- f) una mina, un pozo petrolero o de gas, una cantera o cualquier otro sitio de extracción de recursos naturales.

3. Una obra de construcción, instalación o montaje sólo constituyen un establecimiento permanente si su duración excede de doce (12) meses, a partir de la fecha en la cual empiecen efectivamente los trabajos.

4. No obstante lo dispuesto anteriormente en este Artículo, se considera que el término "establecimiento permanente" no incluye:

- a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar, exhibir o entregar bienes o mercancías pertenecientes a la empresa;

- b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenar, exhibir o entregarlos;
- c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de su transformación ulterior por otra empresa;
- d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercancías, o de recoger informaciones para la empresa;
- e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar para la empresa cualquier otra actividad de carácter preparatorio o auxiliar;
- f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de ~~combinar~~ las actividades mencionadas en los subpárrafos a), b), c), d), y e), siempre que las actividades generales ejercidas en el lugar fijo de negocios resultantes de esta ~~coordinación~~, sean de naturaleza preparatoria o auxiliar.

5. No obstante las disposiciones de los párrafos 1 y 2, cuando una persona distinta de un agente que disfrute de un estatuto independiente al cual se le aplica el párrafo 6, actúe a nombre de una empresa que dispone y ejerce habitualmente en uno de los Estados Contratantes la autoridad de concluir contratos a nombre de la empresa, se considerará que esa empresa tiene un establecimiento permanente en aquel Estado respecto de las actividades que esa persona ejerce a nombre de la empresa, a menos que las actividades de esa persona estén limitadas a las actividades mencionadas en el párrafo 4 y que, de haber sido ejercidas por medio de un lugar fijo de negocios, no se hubiera considerado este lugar como un establecimiento permanente, de acuerdo con las disposiciones de este párrafo.

6. No se considera que una empresa tiene un establecimiento permanente en un Estado Contratante por el mero hecho de que realice sus actividades en aquel Estado por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente que goce de un estatuto independiente, siempre que estas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad.

7. El hecho de que una sociedad residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por una sociedad residente

— *combinar*
— *combinación*

del otro Estado Contratante, o que realice actividades en este otro Estado (ya sea por medio de un establecimiento permanente o de otra manera), no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

CAPITULO III
TRIBUTACION DE LAS RENTAS
ARTICULO 6
RENTAS INMOBILIARIAS

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de bienes inmuebles (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o forestales), situados en el otro Estado Contratante, podrán someterse a imposición en este otro Estado.

2. El término "bienes inmuebles" tendrá el significado que le atribuya el derecho del Estado Contratante en que los bienes en cuestión estén situados. Dicha expresión comprende en todo caso los accesorios, el ganado y equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y forestales, así como los derechos a los que se refieren las disposiciones del derecho común relativas a los bienes raíces el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir pagos variables o fijos en compensación del trabajo o de los derechos de explotación de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales; las naves y aeronaves no se consideran bienes inmuebles.

3. Las disposiciones del párrafo 1 se aplican a las rentas derivadas de la utilización directa, del arrendamiento o de la explotación de cualquier otra forma de los bienes inmuebles.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 3 se aplican igualmente a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de una empresa y de los bienes inmuebles utilizados para el ejercicio de profesiones independientes.

ARTICULO 7
BENEFICIOS EMPRESARIALES

1. Los beneficios de una empresa de un Estado Contratante solamente pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que la empresa realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad de dicha manera, los beneficios de

la empresa podrán someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que puedan atribuirse a este establecimiento permanente.

2. Sin perjuicio de lo previsto en el párrafo 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en el mismo, en cada uno de los Estados Contratantes se atribuirán a dicho establecimiento permanente los beneficios que este hubiera podido obtener de ser una empresa distinta y separada que realizase las mismas o similares o actividades en las mismas o similares condiciones, y tratándose con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación de los beneficios de un establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos en que se haya incurrido para la realización de los fines del establecimiento permanente, comprendidos los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, tanto si se efectúan en el Estado en que está el establecimiento permanente como en cualquier otra parte.

4. Mientras sea usual en un Estado Contratante determinar los beneficios imputables a los establecimientos permanentes sobre la base de un reparto de los beneficios totales de la empresa entre sus diversas partes, lo establecido en el párrafo 2 no impedirá que este Estado Contratante determine de esta manera los beneficios imponibles; sin embargo, el método de reparto adoptado habrá de ser tal que el resultado obtenido esté de acuerdo con los principios contenidos en este Artículo.

5. No se atribuirá ningún beneficio a un establecimiento permanente si éste se dedicara exclusivamente a la compra de bienes o mercancías para su empresa.

6. A efecto de los párrafos que anteceden, los beneficios imputables al establecimiento permanente se calcularán cada año por el mismo método, a no ser que existan motivos válidos y suficientes para proceder de otra forma.

7. Cuando los beneficios comprendan partidas de rentas reguladas separadamente en otros Artículos del presente Convenio, las disposiciones de aquellos que no quedaran afectadas por las del presente Artículo.

**ARTICULO 8
TRANSPORTE MARITIMO Y AEREO**

Las disposiciones del presente Convenio no afectarán la exención recíproca de los impuestos sobre la renta con respecto a las ganancias derivadas de la navegación de naves y aeronaves en el tráfico internacional acordada en el Convenio suscrito el 18 de diciembre de 1990 por Venezuela y los Países Bajos.

**ARTICULO 9
EMPRESAS ASOCIADAS**

1. Cuando:

- a) Una Empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante, o,
- b. unas mismas personas participen directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante, y en uno y otro caso las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían las acordadas por empresas independientes, los beneficios que habrían sido obtenidos por una de las empresas de no existir estas condiciones, y que de hecho no se han producido a causa de las mismas, pueden ser incluidos en los beneficios de esta empresa y ser sometidos en consecuencia a imposición. Queda entendido que cuando empresas asociadas, hayan concluido arreglos tales como cierta participación en los gastos o un Convenio para compartir servicios generales para o en base a la asignación de gastos de dirección, de administración general, técnicos o comerciales, costos de investigación y desarrollo y otros desembolsos similares, no representan éstos en sí una condición de las aludidas en la cláusula que antecede.

2. Cuando un Estado Contratante incluye en los beneficios de una empresa - y somete, en consecuencia, a imposición - los

beneficios sobre los cuales una empresa de otro Estado Contratante ha sido sometida a imposición en este otro Estado, y los beneficios así incluidos son beneficios que habrían sido realizados por la empresa del primer Estado si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las que se hubiesen convenido entre dos empresas independientes, el primer Estado procederá al ajuste correspondiente del ~~montante~~ del impuesto que ha percibido sobre esos beneficios. Para determinar este ajuste se tendrán en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio, consultándose a las autoridades competentes de los Estados Contratantes en caso necesario.

ARTICULO 10 DIVIDENDOS

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante pueden ser sometidos a imposición en este otro Estado.

2. Sin embargo, estos dividendos pueden también someterse a imposición en el Estado Contratante en que resida la sociedad que pague los dividendos y según la legislación de este Estado; pero si el receptor de los dividendos es el beneficiario efectivo de los dividendos, no podrá el impuesto sobre los mismos exceder el diez por ciento (10%) del monto bruto de los dividendos.

3. No obstante las disposiciones del párrafo 2, no puede el Estado Contratante del cual la sociedad sea residente someter a imposición los dividendos distribuidos por la misma y pagados por ella a una sociedad residente del otro Estado Contratante, cuyo capital está dividido total o parcial en acciones y que controle por lo menos el veinticinco por ciento (25%) del capital de la sociedad que pague los dividendos.

4. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes establecerán de mutuo acuerdo el modo de aplicar los párrafo 2 y 3.

5. Las disposiciones de los párrafos 2 y 3 no afectan la imposición de la sociedad respecto de los beneficios con cargo a los que se distribuyen los dividendos.

6. El término "dividendos", empleado en el presente artículo significa los rendimientos de las acciones o bonos de disfrute, de las participaciones en minas, las participaciones de fundador u otros derechos que permitan participar en los beneficios, así como las rentas de otras participaciones

sociales sujetas al mismo régimen fiscal que los rendimientos derivados de acciones regidos por la legislación del Estado en que resida la sociedad que las distribuya.

alas 7. Las disposiciones de los párrafos 1, 2, y 3 no se aplican si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante, del que es residente la sociedad que paga los dividendos, una actividad industrial o comercial por medio de un establecimiento permanente allí situado, o si prestara en aquel otro Estado servicios profesionales independientes por medio de una base fija situada en el mismo, y si la sociedad que controla las otras sociedades, cuyos dividendos son distribuidos, esté vinculada efectivamente con un establecimiento permanente o base fija. En estos casos se aplican las disposiciones del artículo 7 o del artículo 14 según proceda.

8. Cuando una sociedad residente de un Estado Contratante obtenga beneficios o rentas procedentes del otro Estado Contratante, este otro Estado no puede exigir ningún impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que estos dividendos sean pagados a un residente de este otro Estado o si la sociedad que controla las otras sociedades, cuyos dividendos son pagados, o esté vinculada efectivamente a un establecimiento permanente o a una base fija situada en el otro Estado; tampoco pueden someterse los beneficios no distribuidos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos, aunque los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consistan total o parcialmente en beneficios de rentas procedentes de este otro Estado.

H. L. L.

ARTICULO 11 INTERESES

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en este otro Estado si el residente respectivo es el beneficiario efectivo de estos intereses.

2. Sin embargo, esos intereses también pueden someterse en el Estado Contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero si el perceptor de los mismos es el beneficiario efectivo de los intereses, entonces el impuesto así exigido no puede exceder del cinco por ciento (5%) del monto bruto de esos intereses.

3. No obstante las disposiciones del párrafo 2, se dispone que:

- a. los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados por concepto de bonos, bonos quirografarios u obligaciones afines del Gobierno de este Estado o de una de sus subdivisiones políticas o entidad local, quedarán exentos de impuestos en aquel Estado;
- b. los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados por concepto de préstamos otorgados o garantizados por el Gobierno del otro Estado Contratante, por el Banco Central de aquel otro Estado o alguna de sus entidades administrativas (incluso alguna institución financiera), propiedad instrumental o controlada por su gobierno, son exentos de impuestos en el primer Estado.

4. Se considera que los intereses proceden de un Estado Contratante cuando el pagado de los mismos es el propio Estado, una subdivisión política, entidad local o un residente de este Estado. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga un establecimiento permanente o una base fija en relación con los cuales se haya contraído la deuda por concepto de la cual paga los intereses, y cuando esta deuda está a cargo de este establecimiento permanente o base fija, se considerará que esos intereses proceden del Estado en el cual estén situados el establecimiento permanente o la base fija.

5. El término "intereses", empleado en el presente Artículo, significa los rendimientos de créditos de deuda de cualquier naturaleza, con o sin garantías hipotecarias pero, no pretendiendo una participación en los beneficios del deudor y especialmente las rentas de fondos públicos y bonos u obligaciones, incluidas primas y premios inherentes a estos títulos públicos, bonos u obligaciones. Las penalizaciones por conceptos de pagos atrasados no serán considerados intereses de acuerdo con las disposiciones del presente Artículo.

6. Las disposiciones de los párrafos 1, 2, y 3 no se aplican si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante, del que proceden los intereses, una actividad industrial o comercial por medio de un establecimiento permanente situado en este otro Estado Contratante o si prestan en aquel otro Estado

servicios profesionales independientes por medio de una base fija situada en el mismo, y que el crédito que genera los intereses esté vinculado efectivamente con un establecimiento permanente o base fija de esa naturaleza. En estos casos se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según el caso.

7. Cuando, en virtud de una relación especial existente entre el deudor y el beneficiario efectivo de los intereses o entre ambos y alguna tercera persona, el importe de los intereses pagados por concepto de una deuda, excediera el monto que hubiera sido convenido entre el deudor y el acreedor en ausencia de tales relaciones, no se aplicarán las disposiciones del presente Artículo más que a este último importe. En tal caso podrá someterse a imposición el exceso de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, sin perjuicio de las demás disposiciones del presente Convenio.

ARTICULO 12 REGALIAS

podrán

1. Las regalías provenientes de un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante ~~podrán ser imponibles en ese otro Estado si el residente respectivo es el beneficiario efectivo de las regalías.~~

2. No obstante, esas regalías son también imponibles en el Estado Contratante de donde provienen y de acuerdo con la legislación interna de ese Estado, pero si la persona que percibe las regalías es el beneficiario efectivo de las mismas, el impuesto por este concepto no podrá exceder:

- a. cinco por ciento (5%) del monto bruto de los pagos mencionados en el párrafo 3, a);
- b. siete por ciento (7%) del monto bruto de los pagos mencionados en el párrafo 3, b);
- c. diez por ciento (10%) del monto bruto de los pagos mencionados en el párrafo 3, c).

3. El término "regalías", para los fines del presente Artículo, significa los pagos de cualquier naturaleza recibidos por concepto del uso o concesión de uso de:

- a) una patente, diseño o modelo, plano, fórmula o procedimiento secreto, así como por el uso o la concesión de uso de un equipo industrial, comercial o científica o por las informaciones relativas a experiencias industriales, comerciales o científicas;

- b) una marca de fábrica o de comercio;
- c) un derecho de autor sobre una obra literaria artística o científica, incluso las películas cinematográficas y cintas para la difusión por televisión o radio.

4. Las regalías se consideran procedentes de un Estado Contratante cuando el pagador es el propio Estado, una subdivisión política, una entidad local o un residente de este Estado. Sin embargo, cuando la persona que paga las regalías, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente o una base fija relacionados con su obligación de pagar las regalías, y que soporta el gravamen, se considera que se originan en el Estado en que está situado ese establecimiento permanente o la base fija.

5. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de las regalías, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante de donde proceden las regalías una actividad industrial o comercial por medio de un establecimiento permanente situado en el mismo, o si presta sus servicios profesionales independientes en este otro Estado por medio de una base fija situada en el mismo, y que el derecho o la propiedad que origina el pago de las regalías, está efectivamente relacionado con un establecimiento permanente o base fija de esa naturaleza. En esos casos se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según el caso.

6. Cuando por razón de una relación especial existente entre el deudor y el beneficiario efectivo de las regalías o entre ambos y una tercera persona, el monto de las regalías pagadas con respecto al uso, la concesión o información, habida cuenta de la prestación por la que pagan, excede el importe convenido entre el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones del presente Artículo no se aplican más que a este último importe. En este caso podrá someterse el exceso a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, sin perjuicio de las demás disposiciones del presente Convenio.

ARTICULO 13 GANANCIAS DE CAPITAL

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de bienes inmuebles, conforme se definen en el artículo 6 y situados en el otro Estado Contratante, pueden ser sometidos a imposición en este otro Estado.

2. Las ganancias obtenidas de la enajenación de bienes muebles, que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, o de bienes muebles y efectos que pertenezcan a una base fija de la cual dispone un residente de un Estado Contratante en el otro Estado Contratante para la prestación de servicios profesionales independientes, comprendidas las ganancias derivadas de la enajenación de este establecimiento permanente (solo o con el conjunto de la empresa) o de esta base fija, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

3. Las ganancias obtenidas de la enajenación de naves o aeronaves que operan en tráfico internacional o de bienes muebles afectos a la navegación de estas naves o aeronaves, sólo pueden someterse a imposición en el Estado Contratante donde esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

4. Las ganancias obtenidas de la enajenación de bienes que no sean los enumerados en los párrafos 1, 2 y 3, sólo serán imponibles en el Estado Contratante donde el enajenante sea residente.

5. Las disposiciones del párrafo 4 no afectarán el derecho de un Estado Contratante a someter a imposición, de acuerdo con su propia legislación, las ganancias obtenidas de la enajenación de acciones o derechos de acciones beneficiarias de una sociedad, que es residente, según la legislación de aquel Estado y cuyo capital está dividido total o parcialmente en acciones, por una persona natural o residente del otro Estado Contratante y que ha sido residente del primer Estado durante los últimos cinco (5) años previos a la enajenación de las acciones de los derechos beneficiarios.

ARTICULO 14 SERVICIOS PROFESIONALES INDEPENDIENTES

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga por la prestación de servicios profesionales u otras actividades de carácter independiente, sólo pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que este residente disponga de manera habitual en el otro Estado Contratante de una base fija para el ejercicio de sus actividades. Si dispone de dicha base fija, las rentas pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que sean imputables a esta base fija.

2. El término "servicios profesionales" comprende especialmente las actividades independientes de carácter

—/ serán sometidos

científico, literario, artístico, educativo o pedagógico, así como las actividades independientes de médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, odontólogos y contadores.

**ARTICULO 15
SERVICIOS PERSONALES DEPENDIENTES**

1. Sin perjuicio de las disposiciones de los Artículos 16, 18, 19 y 20, los salarios, sueldos y remuneraciones similares, obtenidos por un residente de un Estado Contratante por concepto de un empleo, sólo ~~pueden someterse~~ a imposición en este Estado, a no ser que el empleo se ejerza en el otro Estado Contratante. Si el empleo se ejerce en este último Estado, las remuneraciones respectivas podrán ser sometidas a imposición en este Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el párrafo 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante por razón de un empleo ejercido en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en el primer Estado si:

- a) el beneficiario permanece en ese otro Estado durante un período o períodos que no excedan en total de ciento ochenta y tres (183) días durante el año fiscal de ese Estado,
- b) las remuneraciones se pagan por o en nombre de un empleador que es no residente del otro Estado, y
- c) las remuneraciones no estén a cargo de un establecimiento permanente o una base fija que el empleador tiene en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones del presente Artículo, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante de un empleo desempeñado a bordo de una nave o aeronave que opera en tráfico internacional ~~pueden someterse~~ a imposición solo en este Estado.

—/ serán sometidos

**ARTICULO 16
EMOLUMENTOS DE DIRECTORES**

Los emolumentos que un residente de un Estado Contratante percibe en su capacidad de miembro de la Junta directiva, de "bestuurder" o de "comissaris" de una sociedad residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

**ARTICULO 17
ARTISTAS Y DEPORTISTAS**

1. No obstante lo dispuesto en los Artículo 14 y 15, pueden someterse a imposición en el otro Estado Contratante, las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga en su calidad de artista del espectáculo, artistas de teatro, cine, los músicos, o los deportistas, cuando ejercen estas actividades personales en el otro Estado Contratante.

2. Cuando las rentas derivadas de actividades ejercidas personalmente por un artista o deportista en su capacidad respectiva, no son pagados al propio artista o deportista, sino a una tercera persona, pueden someterse estas rentas a imposición, no obstante las disposiciones de los Artículos 7, 14 y 15, en el Estado Contratante en que hayan sido ejercidas las actividades del artista o del deportista.

**ARTICULO 18
PENSIONES, ANUALIDADES Y PAGOS DEL SEGURO SOCIAL**

1. Sin perjuicio de las disposiciones del párrafo 2 del Artículo 19, las pensiones y retribuciones análogas, pagadas a un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo anterior, solo pueden someterse a imposición en este Estado.

2. Sin embargo, cuando esas remuneraciones no tienen carácter periódico y cuando son pagadas en razón de un empleo anterior, desempeñado en el otro Estado Contratante, o cuando se paga una indemnización global en vez de las anualidades, se pueden someter a imposición estas retribuciones o indemnización global en el Estado del cual proceden.

3. Las pensiones u otros pagos abonados a un residente de un Estado Contratante, en virtud de las disposiciones del sistema de seguro social de un Estado Contratante, a un residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en el primer Estado.

4. El término "anualidad" significa una suma determinada, pagadera periódicamente en fechas establecidas durante la vida de una persona o durante un período específico o cerciorable, en resarcimiento total y apropiado de una prestación en dinero o valor monetario.

ARTICULO 19
REMUNERACIONES PUBLICAS

1. a) Las remuneraciones, que no sean las pensiones, pagadas por un Estado Contratante o una subdivisión política o entidad local a una persona natural por concepto de servicios prestados a este Estado o a esta subdivisión o entidad, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.
 - b) Sin embargo, estas remuneraciones no pueden estar sujetas a imposición en el otro Estado Contratante, a menos que los servicios se presten en ese Estado y que la persona natural sea residente de ese Estado y:
 1. que posea la nacionalidad de ese Estado, o
 2. que no haya adquirido la condición de residente de ese Estado solamente con fines de prestar esos servicios.
2. a) Las pensiones pagadas por un Estado Contratante o por alguna de sus subdivisiones políticas o entidades locales, bien sea directamente o con cargo a fondos constituidos, a una persona natural en razón de servicios prestados a ese Estado o a esa subdivisión o entidad, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.
 - b) Sin embargo, estas pensiones sólo pueden someterse a imposición en el otro Estado Contratante cuando la persona sea residente y nacional de ese otro Estado.
3. Las disposiciones de los artículo 15, 16 y 18 se aplican a remuneraciones y pensiones pagadas en razón de servicios prestados dentro del marco de una actividad industrial o comercial, realizada por un Estado Contratante o una de sus subdivisiones políticas o entidades locales.

ARTICULO 20
PROFESORES y DOCENTES

1. Los pagos que los profesores o docentes residentes de un Estado Contratante, quienes permanecen durante un período que no exceda de dos (2) años en el otro Estado Contratante y se dediquen a la enseñanza o a la investigación científica en una universidad, colegio universitario u otro establecimiento de enseñanza o para realizar investigaciones científicas en el otro Estado, reciban en compensación de sus actividades de enseñanza o investigación, sólo pueden ser sometidos a imposición en el primer Estado.

2. Este Artículo no se aplica a ganancias derivadas de investigaciones realizadas, si esas investigaciones no son realizadas en beneficio del interés público, sino principalmente en provecho particular de una o varias personas interesadas.

ARTICULO 21
ESTUDIANTES

Las sumas que reciba para cubrir sus gastos de mantenimiento, estudios o formación profesional un estudiante o aprendiz que sea o haya sido inmediatamente antes de llegar a un Estado Contratante residente del otro Estado Contratante y que se encuentre en el primer Estado con el único fin de proseguir sus estudios o formación, no pueden someterse a imposición en este Estado, siempre que esos pagos procedan de fuentes situadas fuera de este Estado.

ARTICULO 22
OTRAS RENTAS

1. Partidas de rentas de un residente de un Estado Contratante, cualquiera que fuese su procedencia y no regidas por los Artículos del presente Convenio que anteceden, sólo pueden ser sometidas a imposición en ese Estado.

2. Las disposiciones del párrafo 1 no serán aplicadas a rentas más que a beneficios obtenidos de bienes inmuebles de acuerdo con lo establecido en el párrafo 2 del Artículo 6, si el beneficiario de estas rentas, residente de un Estado Contratante ejerciera una actividad comercial o industrial en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en el mismo, o si prestara en ese otro Estado servicios profesionales independientes desde una base fija situada en ese

Estado, y que el derecho o la propiedad en razón de la que se paga dicha renta estén efectivamente relacionados con ese establecimiento permanente o base fija. En tal caso se aplican las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14 según el caso.

CAPITULO IV
ELIMINACION DE LA DOBLE TRIBUTACION
ARTICULO 23
ELIMINACION DE LA DOBLE TRIBUTACION

1. Cuando el impuesto venezolano, efectivamente recaudado sobre los intereses o las regalías procedentes de Venezuela, es inferior al impuesto que Venezuela puede recaudar según el párrafo 2 del Artículo 11 y el párrafo 2 del Artículo 12, se considerará que el importe del impuesto pagado en Venezuela sobre esas partidas de renta, definido en el párrafo 3 del presente Artículo, es igual al monto que Venezuela puede recaudar de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio.

Sin embargo, si las tarifas generales del impuesto, de acuerdo con la legislación venezolana aplicable a los intereses y regalías especificados arriba, son reducidas a un nivel más bajo que las tarifas indicadas en la cláusula que antecede, se aplicarán las tarifas inferiores para los fines de esa cláusula.

Las disposiciones de las dos cláusulas que anteceden serán aplicadas solamente por el período de los diez (10) años subsiguientes a la fecha en la que entre en vigor el presente Convenio. Las autoridades competentes podrán prorrogar este período de mutuo acuerdo.

2. En el caso de Venezuela se evitará la doble tributación así:

Cuando un residente de Venezuela obtenga rentas que de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio sean imponibles en los Países Bajos, quedarán exentas del impuesto sobre la renta en Venezuela.

3. Cuando los Países Bajos calculan el impuesto que sus residentes deben pagar, pueden incluir en la base sobre la que se computan estos impuestos las partidas de rentas que de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio pueden ser sometidos a imposición en Venezuela.

4. Sin embargo, cuando un residente de los Países Bajos obtenga partidas de rentas que, según el Artículo 6, el Artículo

7, el párrafo 7 del Artículo 10, el párrafo 6 del Artículo 11, el párrafo 5 del Artículo 12, los párrafos 1 y 2 del Artículo 13, el Artículo 14, el párrafo 1 del Artículo 15, el párrafo 3 del Artículo 18, los párrafos 1 (subpárrafo a) y 2 (subpárrafo a) de Artículo 19 y el párrafo 2 del Artículo 22 del presente Convenio, pueden ser sometidas a imposición en Venezuela y que se incluyan en la base mencionada en el párrafo 1, eximirán los Países Bajos estas partidas de rentas, concediendo una reducción de sus impuestos. Esta rebaja será calculada de acuerdo con las disposiciones de la legislación de los Países Bajos para evitar la doble tributación. Para este fin se considerará que las mencionadas partidas hayan sido incluidas en el monto global de las partidas de rentas exenta del impuesto de los Países Bajos de acuerdo con esas disposiciones.

5. Los Países Bajos asimismo concederán una rebaja en el impuesto holandés, calculado de este modo, para las partidas de rentas que, según el párrafo 2 del Artículo 10, el párrafo 2 del Artículo 11, el párrafo 2 del Artículo 12, el párrafo 5 del Artículo 13, el Artículo 16, el Artículo 17 y el párrafo 2 del Artículo 18 del presente Convenio, pueden ser sometidas a imposición en Venezuela en la medida en la que estas partidas son incluidas en la base mencionada en el párrafo 1. El importe de esta deducción será igual al impuesto pagado en Venezuela por concepto de esas partidas, pero no podrá exceder del monto de la reducción que se podría permitir si estas partidas de renta así incluidas fueran las únicas partidas de renta eximidas de los impuestos neerlandeses de acuerdo con las disposiciones de la legislación neerlandesa para evitar la doble tributación.

CAPITULO V
DISPOSICIONES ESPECIALES
ARTICULO 24
ACTIVIDADES COSTA AFUERA

1. Se aplicarán las disposiciones del presente Artículo sin perjuicio de las demás estipulaciones del presente Convenio. Sin embargo, el presente Artículo no se aplicará a una persona que ejerza actividades costa afuera, si las mismas dependieran de un establecimiento permanente o una base fija, de acuerdo con las disposiciones del Artículo 5, respectivamente del Artículo 14.
2. A los fines del presente Convenio se entiende por "actividades costa afuera", aquellas actividades que se ejerzan costa afuera y que se relacionen con la exploración o explotación del lecho marino, de su subsuelo y de sus recursos naturales situados en un Estado Contratante.

3. Se considera que una Empresa de un Estado Contratante realiza un negocio en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en el mismo, cuando se dedica a actividades costa afuera en ese Estado de acuerdo con el párrafo 4 del presente Artículo, salvo cuando estas actividades costa afuera fueran ejercidas en el otro Estado durante un período o períodos que no exceda (n) de treinta (30) días en cualquier período de doce (12) meses.

Para los fines del presente párrafo:

- a) cuando una empresa que ejerce actividades costa afuera en el otro Estado Contratante sea asociada con otra empresa y que esa otra empresa continuara, como parte del mismo proyecto, a ejercer las mismas actividades costa afuera que son o fueron realizadas por la primera empresa, y cuando esas actividades, ejercidas por ambas empresas, exceden -en su totalidad- un período de treinta (30) días, se considerará que cada una de las empresas está ejerciendo actividades durante un período superior a treinta (30) días en un lapso de doce (12) meses;
- b) se considera que una empresa está asociada con otra empresa, cuando una de ellas posea directa o indirectamente por lo menos una tercera parte del capital social de la otra empresa o cuando una persona posea directa o indirectamente por lo menos una tercera parte del capital social de ambas empresas.

4. Sin embargo, para los fines del párrafo 3 del presente Artículo, se considerará que el término "actividades costa afuera" excluye:

- a) una o varias combinaciones de las actividades indicadas en el párrafo 4 del Artículo 5;
- b) el remolque o manejo de fondeo practicado por naves diseñadas principalmente para ese fin y las demás actividades ejercidas por esas naves;
- c) el transporte de suministros o personal realizado por naves o aeronaves en el tráfico internacional.

5. Cuando un residente de un Estado Contratante realizara actividades costa afuera en el otro Estado o sea que preste servicios profesionales o ejerciera otras actividades de carácter independiente, se considerará que las realiza por medio de una base fija situada en el otro Estado, cuando esas actividades costa afuera son ejercidas durante treinta (30) días continuos o más.

6. Los sueldos, salarios y demás remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo relacionado con actividades costa afuera y ejercido desde un establecimiento permanente en el otro Estado Contratante, serán sujetos, en la medida en que se efectúa el trabajo costa afuera en el otro Estado, a imposición en ese otro Estado.

7. Cuando se somete evidencia documental comprobando que el impuesto ha sido pagado en Venezuela en virtud de las partidas de renta que pueden estar sujetas a imposición en Venezuela de acuerdo con el Artículo 7 y el Artículo 14 en relación con el párrafo 3 y el párrafo 5 respectivamente del presente Artículo, y de acuerdo con el párrafo 6 del presente Artículo, concederán los Países Bajos una rebaja de su impuesto que será calculada de acuerdo con las disposiciones del párrafo 2 del Artículo 23.

ARTICULO 25 NO DISCRIMINACION

1. Los nacionales de un Estado Contratante no serán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de este otro Estado que se encuentran en las mismas condiciones. No obstante lo dispuesto en el Artículo 1, se aplica la presente disposición también a los nacionales de cualquiera de los Estados Contratantes, aunque no sean residentes de ninguno de ellos.

2. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, no serán sometidos a imposición en este Estado de manera menos favorable que las empresas de este otro Estado que realicen las mismas actividades. Esta disposición no puede interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a conceder a los residentes del otro Estado Contratante las deducciones personales, desgravámenes y rebajas impositivas que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o cargas familiares.

3. A menos que se apliquen las disposiciones del párrafo 1 del Artículo 9, del párrafo 7 del Artículo 11 ó del párrafo 6 del Artículo 12, los intereses, las regalías y demás gastos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante son deducibles para determinar los beneficios sujetos a imposición de esta empresa en las mismas condiciones que si hubieran sido pagados a un residente del primer Estado.

4. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital esté total o parcialmente detentado o controlado, directa o indirectamente por uno o varios residentes del otro Estado Contratante, no están sometidas en el primer Estado a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o pueden estar sometidas otras empresas similares del primer Estado.

5. Las contribuciones pagadas por o a nombre de una persona natural residente de un Estado Contratante que no sea nacional de este Estado a un plan de pensiones colectivo y reconocido por el sistema fiscal en el otro Estado Contratante, y que esté, como regla general, disponible a todos los empleados de la empresa respectiva, gozarán del mismo privilegio fiscal en el primer Estado como las contribuciones a un plan de pensiones reconocido por el sistema fiscal en el primer Estado, siempre que:

- a) la persona natural haya contribuido a un plan de pensiones de esa naturaleza antes de ser residente del primer Estado, y
- b) la autoridad competente del primer Estado ratifique que el respectivo plan de pensiones corresponde a un plan de pensiones reconocido por el sistema fiscal de este Estado.

El término "planes de pensión" empleado en el presente párrafo significa todo plan de pensiones creado en virtud de un sistema público de seguro social.

6. Las disposiciones del presente Artículo se aplican, no obstante las disposiciones del Artículo 2, a todos los impuestos cualquiera que sea su naturaleza o denominación.

ARTICULO 26 PROCEDIMIENTO AMISTOSO

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición que no esté conforme con las disposiciones del presente Convenio, con independencia de los recursos previstos por el Derecho interno de estos Estados, podrá someter su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que es residente o, si su caso fuera aplicable al párrafo 1 del Artículo 25, a la del Estado Contratante del que es nacional. El caso deberá ser planteado dentro de los dos (2) años subsiguientes a la primera notificación de la medida que implique una imposición que no se ajuste a las disposiciones del presente Convenio.

2. La autoridad competente si la reclamación le parece fundada y si ella misma no estuviera en condiciones de adoptar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver el caso mediante un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado Contratante, a fin de evitar una imposición no conforme al presente Convenio. Los arreglos así alcanzados serán implementados no obstante cualquier límite de tiempo estipulado por la legislación interna de los Estados Contratantes.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver las controversias que se originen de la interpretación o aplicación del Convenio mediante un Convenio amistoso. También podrán consultarse mutuamente para tratar de evitar la doble tributación en los casos no previstos en el presente Convenio.

4. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes pueden comunicarse directamente entre sí a fin de lograr un acuerdo en el sentido de los párrafos que anteceden.

5. Si las autoridades competentes de los Estados Contratantes no pudieran resolver alguna controversia relativa a la interpretación o aplicación del presente Convenio en un caso específico por medio de un arreglo amistoso de acuerdo con los procedimientos de los párrafos 1, 2, 3 y 4, podrán, según el caso y si ambas autoridades competentes están de acuerdo, someter dichas controversias al mecanismo de solución establecido por el Derecho Internacional. Estos procedimientos deberán ser convenidos entre las autoridades competentes de los Estados Contratantes.

6. Las personas o autoridades deberán utilizar las informaciones reveladas a ellas para resolver una controversia, en virtud del párrafo 5, sólo con ese fin.

ARTICULO 27 INTERCAMBIO DE INFORMACION

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán las informaciones necesarias para aplicar lo dispuesto en el presente Convenio o en el derecho interno de los Estados Contratantes relativo a los impuestos comprendidos en el Convenio, en la medida en que la imposición exigida por aquél no fuera contraria al Convenio. El intercambio de información no está limitada por el Artículo 1. Las informaciones recibidas por un Estado Contratante serán mantenidas secretas en igual forma que las informaciones obtenidas en base al derecho interno de

este Estado y sólo se comunicarán a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos) encargadas de la gestión o recaudación de los impuestos, de los procedimientos judiciales o ejecutivos o de los recursos superiores en relación con los impuestos abarcados por el presente Convenio. Estas personas o autoridades sólo podrán utilizar estas informaciones para estos fines. Podrán revelar estas informaciones en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales.

2. En ningún caso podrán interpretarse las disposiciones del párrafo 1 en el sentido de obligar a un Estado Contratante a:

- a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación o práctica administrativa o a las del otro Estado;
- b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o en el ejercicio de la práctica administrativa normal de uno u otro Estado;
- c) suministrar informaciones que revelen un secreto comercial, industrial o profesional, o un procedimiento comercial, o informaciones cuya comunicación sea contraria al orden público.

ARTICULO 28 ASISTENCIA EN LA RECAUDACION

1. Los Estados Contratantes convienen en prestarse mutua asistencia y ayuda en la recaudación, de acuerdo con sus respectivas legislaciones y prácticas administrativas de los impuestos a los que se refiere el presente Convenio, así como de los incrementos, recargos, pagos vencidos, intereses y costos inherentes a estos impuestos.

2. A petición del Estado requiriente recaudará el Estado solicitado las deudas tributarias del primer Estado de acuerdo con la legislación y práctica administrativa para la recaudación de su propia deuda tributaria. Sin embargo, tales deudas tributarias no disfrutarán de ninguna prioridad en el Estado solicitado y estos impuestos no podrán ser recuperados por encarcelamiento por deuda del deudor. El Estado solicitado no tiene obligación alguna a tomar medidas ejecutorias que no estén previstas en la legislación del Estado requiriente.

3. Las disposiciones del párrafo 2 sólo se aplican a deudas tributarias contenidas en un instrumento que permita su

ejecución en el Estado requiriente, a menos que no hayan sido impugnados y, que las autoridades competentes de los Estados Contratantes hayan convenido lo contrario. Sin embargo, cuando una deuda tributaria se refiere a una obligación de sujetar a imposición a una persona no residente del Estado solicitante, se aplicarán las disposiciones del párrafo 2 sólo a los casos en los que la deuda tributaria ya no puede ser impugnada, a menos que las autoridades competentes de los Estados Contratantes hayan adoptado una decisión contraria.

4. La obligación de asistencia mutua para la recaudación de los impuestos que deba una persona difunta o su herencia, se limita al valor de la herencia o a los bienes adquiridos por cada uno de sus beneficiarios, dependiendo de si la deuda debía ser recaudada de la herencia misma o de sus beneficiarios.

5. El Estado solicitado no estará obligado a acceder a la solicitud:

- a) si el Estado requiriente no ha aplicado todas las medidas disponibles en su propio territorio, salvo cuando el recurso a tales medidas causaría dificultades desproporcionadas,
- b) si y en la medida en la que se considere que la deuda tributaria fuera contraria a las disposiciones del presente Convenio o a las de algún otro tratado del cual ambos Estados Contratantes son partes.

6. La solicitud de asistencia administrativa para la recaudación de una deuda tributaria deberá ser acompañada de:

- a) una declaración certificando que la deuda tributaria se refiere a un impuesto al que se aplica el presente Convenio y que de acuerdo con las disposiciones del párrafo 3 no ha sido o no puede ser impugnado;
- b) una copia autorizada del instrumento que permitiría su ejecución en el Estado requiriente ;
- c) cualquier otro documento requerido para la recaudación;
- d) si fuera el caso, una copia certificada confirmando la decisión respectiva dictada por una entidad administrativa o tribunal.

7. El Estado requiriente deberá estipular el monto de la deuda tributaria a ser recaudado, tanto en la moneda de curso

legal en el Estado requiriente como en la moneda de curso legal en el Estado solicitado. La tasa de cambio que se aplicará para los fines de la cláusula que antecede, será la tasa más reciente recomendada por el Banco Central del estado requiriente. Las sumas recaudadas por el Estado solicitado deberán ser transferidas al Estado solicitante en la moneda de curso legal del Estado solicitado. La transferencia deberá ser realizada en un plazo de los tres (3) meses subsiguientes a la fecha de su recaudación.

8. A solicitud del Estado requiriente adoptará el Estado solicitado las necesarias medidas de conservación para recuperar una suma de impuestos, incluso cuando la deuda tributaria fuera impugnada o cuando no exista todavía un instrumento permitiendo su ejecución, siempre que esta medida fuera legal de acuerdo con la legislación y las prácticas administrativas del Estado solicitado.

9. El instrumento que permita la ejecución en el Estado requiriente deberá, cuando sea apropiado y de acuerdo con las disposiciones vigentes del Estado solicitado, ser aceptado, reconocido, complementado o reemplazado ~~por un documento que permita su ejecución~~ en el Estado solicitado lo antes posible después de recibida la solicitud de asistencia, por un instrumento que permita su ejecución en el Estado solicitado.

10. Los eventuales asuntos relacionados con los límites de tiempo permitidos para la ejecución de una deuda tributaria, serán regidas por la Ley del Estado requiriente. La solicitud de asistencia en la recaudación dará detalles concernientes a dichos períodos.

11. Las acciones de recaudación del Estado solicitado, en cumplimiento de una solicitud de asistencia que, de acuerdo con la legislación de ese Estado, tendrían efecto de diferir o de interrumpir el período al que se refiere el párrafo 10, tendrán el mismo efecto de acuerdo con la legislación del Estado requiriente. El Estado solicitado deberá participar al Estado requiriente las medidas que haya adoptado.

12. El Estado solicitado podrá autorizar pagos diferidos o pagos por cuotas si su legislación o práctica administrativa lo permiten bajo circunstancias similares; pero antes de permitir esas facilidades deberá comunicarse al respecto con el estado requiriente.

13. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes deberán convenir los reglamentos relativos a las sumas mínimas de las deudas tributarias que podrían ser objeto de una solicitud de asistencia, así como convenir las demás disposiciones relativas al modo de aplicación del presente Artículo.

14. Los Estados Contratantes renuncian de modo recíproco a toda restitución de los costos causados por la asistencia y ayuda que se prestarán mutuamente en cumplimiento del presente Convenio.

ARTICULO 29
AGENTES DIPLOMATICOS Y FUNCIONARIOS CONSULARES

1. Ninguna disposición del presente Convenio podrá afectar los privilegios fiscales de que disfruten los agentes diplomáticos o los funcionarios consulares de acuerdo con los principios generales del Derecho Internacional o en virtud de acuerdos especiales.

2. Para los fines del presente Convenio se entiende que una persona natural miembro de una Misión Diplomática o Consular de un Estado Contratante en el otro Estado Contratante o en un tercer Estado y que es nacional del Estado que lo delega, es residente del Estado que lo envía, siempre que este sujeto en ese Estado a las mismas obligaciones con respecto al Impuesto sobre la Renta como los demás residentes de aquel Estado.

3. El presente Convenio no se aplica a las organizaciones internacionales, ni a sus órganos y funcionarios, ni a los miembros de Misiones Diplomáticas o Consulares de un tercer Estado presentes en un Estado Contratante, que no estén sujetos en él a las mismas obligaciones en lo que se refiere al impuesto sobre la renta como los demás residentes de aquel Estado.

ARTICULO 30
EXTENSION TERRITORIAL

1. Se podrá extender el presente Convenio, en su totalidad o con las modificaciones necesarias a las Antillas Neerlandesas o Aruba, si el país interesado adoptara una legislación fiscal substancialmente similar en su naturaleza a la aplicable bajo los términos del presente Convenio. Esa extensión entraría en vigor en tal fecha y sujeta a las respectivas modificaciones y condiciones, incluso la estipulación que rige su denuncia, que podrían convenirse en notas intercambiadas por vía diplomática.

2. La denuncia del presente Convenio no afectará la vigencia de las extensiones del Convenio acordadas con un país al que se ha extendido el mismo de acuerdo con el presente Artículo, a menos que se convenga lo contrario.

**CAPITULO VI
DISPOSICIONES FINALES
ARTICULO 31
ENTRADA EN VIGOR**

El presente Convenio entrará en vigor el trigésimo día subsiguiente a la fecha en que los Gobiernos respectivos se hayan notificado mutuamente por escrito que las formalidades constitucionales exigidas en sus respectivos Estados hayan sido cumplidas y que las disposiciones tendrán efecto para los años y períodos fiscales que comiencen en o después del primero de enero del año calendario siguiente a la entrada en vigor del presente Convenio.

**ARTICULO 32
DENUNCIA**

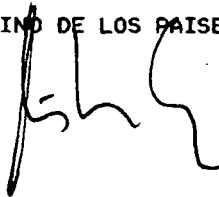
El presente Convenio permanecerá en vigor en tanto no sea denunciado por una de las Partes Contratantes. Cada una de las Partes podrá denunciar el Convenio por vía diplomática, notificando la denuncia con un preaviso mínimo de seis (6) meses antes del fin de cada año calendario después del vencimiento de un período de cinco (5) años contados de la fecha de su entrada en vigor. En tal caso las disposiciones del Convenio dejarán de tener efecto para los años y períodos fiscales que empiecen después del final del año calendario en que la denuncia fuere notificada.

EN TESTIMONIO DE LO CUAL los suscritos, debidamente autorizados para tal fin, firman el presente Convenio.

Dado y firmado en *La Haya*, este día *29* de *Mayo* de 1991, en idiomas Castellano, Neerlandés e Inglés, siendo las tres versiones igualmente auténticas. En caso de divergencia de interpretación entre los textos en holandés y castellano, prevalecerá la versión en inglés.

POR EL REINO DE LOS PAISES BAJOS

POR LA REPUBLICA DE VENEZUELA

P R O T O C O L O

En el momento de proceder a la firma del Convenio para evitar la doble tributación y prevenir la evasión fiscal en materia del impuesto sobre la renta, concluido el día de hoy entre la República de Venezuela y el Reino de los Países Bajos, los suscritos han convenido que las disposiciones siguientes deberán formar parte integrante del Convenio.

I. Cuando de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio una renta fuera eximida de imposición en los Países Bajos y cuando se considere que esa renta es de origen extranjero, de acuerdo con la legislación vigente en Venezuela y por tanto exentas de impuestos en Venezuela, podrán los Países Bajos someter esa renta a imposición, tal como si el presente Convenio no hubiera entrado en vigor.

II

ARTICULO 3 Y 4

Para los fines del presente Convenio se entenderá que los términos "persona" de acuerdo con el subpárrafo d) del párrafo 1 del Artículo 3 y "residente de un Estado Contratante" de acuerdo con el párrafo 1 del Artículo 4, excluyen los establecimientos permanentes y las bases fijas.

III

ARTICULO 4

Una persona natural sin domicilio fijo que viva en una nave o en uno u otro Estado Contratante, será considerada residente del Estado en donde la nave tenga su puerto de origen.

IV

ARTICULOS 5, 6 Y 13

Se entiende que los derechos de exploración y de explotación del lecho marino y de su subsuelo así como de sus recursos naturales son considerados propiedad inmobiliaria situada en el Estado Contratante con que el lecho marino y su subsuelo están relacionados y que se debe considerar que esos derechos integran la propiedad de un establecimiento permanente en aquel Estado. Asimismo, se entiende que los derechos antes mencionados comprenden derechos e intereses en o a beneficio de un capital que debe ser producido por medio de esa exploración o explotación.

V

ARTICULO 7

A los efectos de los párrafos 1 y 2 del Artículo 7, que se refieren a una empresa de un Estado Contratante que vende bienes o mercancías o ejerce una actividad comercial o industrial en el otro Estado Contratante desde un establecimiento permanente situado en este Estado, no se determinarán las ganancias de este establecimiento permanente en base al monto total percibido por la empresa, sino se fijarán sólo en base al beneficio que puede ser atribuido a la actividad efectiva del establecimiento derivado de sus ventas o actividad. Esta disposición se aplica particularmente a contratos de estudio, suministro, instalación o construcción de equipos o locales industriales, comerciales o científicos o de obras públicas que la empresa ejecute por medio de un establecimiento permanente; en ese caso no se determinarán las ganancias de ese establecimiento permanente en base al monto total del contrato, sino se determinarán en base a la parte del contrato que haya sido efectivamente realizada por el establecimiento permanente en el Estado en que el establecimiento permanente éste situado. Los beneficios obtenidos de la parte del contrato realizada por la casa matriz de la empresa, quedará sujeta a imposición sólo en el estado del cual la empresa es residente.

VI

ARTICULO 7 Y 14

Los pagos recibidos por servicios técnicos, incluso por estudios e investigaciones de carácter científico, geológico o técnico, o por servicios de consultoría o supervisión, se considerarán pagos a los que se aplican las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14.

VII

ARTICULO 10

Queda entendido que si la imposición de los dividendos a los que se refiere el párrafo 3 del Artículo 10, pagados por una sociedad residente de los Países Bajos, resultará en Venezuela ser una carga fiscal inferior al diez por ciento (10%) del importe bruto de los dividendos de acuerdo con la legislación vigente en Venezuela, podrán los Países Bajos desde la fecha de entrada en vigor de esa ley en adelante recaudar un impuesto que no exceda el diez por ciento (10%) del monto bruto de los dividendos en cuestión. Si esos dividendos, de acuerdo con la ley vigente en Venezuela, fueran considerados ingresos de origen extranjero y eximidos en consecuencia de imposición en Venezuela se aplicarán las disposiciones del Artículo I del presente Protocolo.

VIII

ARTICULO 10, 11 Y 12

Cuando se haya recaudado un impuesto en su origen que fuera superior al monto de la imposición establecida en las disposiciones de los Artículos 10, 11 ó 12, deberá la persona afectada presentar a la autoridad competente del Estado Contratante que haya recaudado el impuesto una solicitud para el reintegro del monto del impuesto pagado en exceso y esto en un plazo de los dos (2) años subsiguientes al vencimiento del año calendario en que el impuesto haya sido recaudado.

IX

ARTICULO 11 Y 12

Si después de la entrada en vigor del presente Convenio, el impuesto sobre los intereses o regalías fuera recaudado en Venezuela a una tasa inferior a las tasas estipuladas en el párrafo 2 del Artículo 11 o en el párrafo 2 del Artículo 12, según el caso, de acuerdo con algún convenio para evitar la doble tributación suscrito por Venezuela y un tercer Estado miembro de la Organización para la Cooperación Económica y el Desarrollo, se aplicará la misma tasa en virtud del presente Convenio a partir de la fecha de entrada en vigor del convenio con aquel tercer Estado.

X

ARTICULO 12

Queda entendido que los beneficios obtenidos de un arrendamiento normal no serán considerados como "pagos recibidos por concepto del uso del derecho de usar equipos industriales, comerciales o científicos". No obstante la cláusula que antecede, se reconoce que si estos arrendamientos incluyen en una medida substancial una transferencia de conocimientos técnicos, serán considerados como pagos recibidos a cambio de esta transferencia en la medida en la que pueden ser considerados como "pagos por el uso del derecho de utilizar experiencia industrial, comercial o científica" de acuerdo con las estipulaciones del subpárrafo a) del párrafo 3 del Artículo 12.

XI

ARTICULO 16

Se entiende que "bestuurder o commissaris" de una sociedad neerlandesa significa una persona natural nombrada por una asamblea general de accionistas u otro cuerpo similar de una sociedad, para que desempeñe esas funciones y para encargarse de la administración general de la sociedad y su respectiva supervisión.

XII

ARTICULO 30

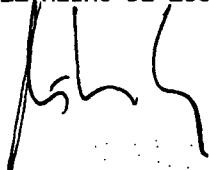
Queda entendido que si el presente Convenio fuera extendido a las Antillas Neerlandesas o a Aruba, el mismo deberá reflejar de modo adecuado el carácter del sistema fiscal de cada uno de estos países.

La extensión territorial, a la que se refiere el Artículo 30, deberá ser precedida de una recomendación favorable de la autoridad competente de Venezuela.

EN TESTIMONIO DE LO CUAL los suscritos, debidamente autorizados para ello, firman el presente Convenio.

Dado y firmado en *La Haya*, el día *29* de *Mayo* de *1991* en idiomas Castellano, Holandés e Inglés, siendo las tres versiones igualmente auténticas. En caso de alguna divergencia de interpretación entre los textos en Castellano y Holandés prevalecerá la versión en Inglés.

POR EL REINO DE LOS PAISES BAJOS POR LA REPUBLICA DE VENEZUELA

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA RÉPUBLIQUE DU VENEZUELA TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de la République du Venezuela

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu;

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE I. PORTÉE DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

1. Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent accord s'applique aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des Etats contractants, leurs subdivisions administratives ou leurs collectivités locales, quel que soit le régime de perception desdits impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous prélèvements fiscaux assis sur tout ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens meubles ou immeubles, les impôts sur le montant total des salaires payés par les entreprises aussi bien que les impôts sur les plus-values

3. Les impôts actuels qui font l'objet du présent Accord sont :

a) aux Pays-Bas :

- de inkomstenbelasting (l'impôt sur le revenu) ;

- de loonbelasting (l'impôt sur les salaires) ;

- de vennootschapsbelasting (l'impôt sur les sociétés) y compris la part du Gouvernement des profits nets tirés des ressources naturelles perçus conformément au Mijnwet de 1810 (Acte relatif à l'exploitation des mines de 1810- en ce qui concerne les concessions accordées depuis 1967 ou conformément au Mijnwet Part de 1965 (Acte relatif à l'exploitation des mines Plateau continental des Pays-Bas de 1965

- de dividendbelasting (l'impôt sur les dividendes)

(désigné ci-après par "l'impôt néerlandais")

b) au Venezuela

-l'impôt sur les revenus
même si l'impôt est perçu à la source
(désigné ci-après par "l'impôt vénézuélien")

4. Le présent Accord s'applique également à tous impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient prescrits après la date de signature du présent Accord, et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, dans un délai raisonnable, toutes les modifications de fond qui seraient apportées à la législation de leurs Etats respectifs relatives aux impôts auxquels s'applique le présent Accord.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression "un Etat contractant" s'entend selon le contexte, le Venezuela ou les Pays-Bas, le terme "Etats contractants" signifie les Pays-Bas et le Venezuela.

b) Le terme " Pays-Bas" s'entend par la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe y compris sa mer territoriale et toute zone au-delà de la mer territoriale sur laquelle, conformément au droit international , peuvent s'exercer les droits des Pays-Bas en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol et des eaux sur jacentes.

c) Le terme "Venezuela" s'entend de la République du Venezuela.

d) Le terme "personne" s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes ;

e) Le terme " société " s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt ;

f) Les expressions " entreprise d'un Etat contractant " et " entreprise de l'autre Etat contractant " s'entendent, selon le contexte, d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant ;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant ;

h) Le terme "ressortissant" désigne :

1. toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant;
2. toute personne morale , société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

i) l'expression "autorité compétente" signifie :

1. dans le cas des Pays-Bas, le ministère des finances ou son représentant autorisé;

2. dans le cas du Venezuela, " La Direction General Sectorial de Rentas del Ministerio de Hacienda, son représentant autorisé ou l'autorité qui est désignée comme autorité compétente aux fins d'application de la Convention.

2. Aux fins de l'application de la présente convention par l'un des Etats contractants, toute expression qui n'est pas définie dans ledit accord a le sens que lui attribue la législation de cet Etat contractant concernant les impôts auxquels s'applique la présente convention à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente convention, on entend par "résident de l'un des Etats contractants" toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction ou de son immatriculation ou de tout autre critère du même ordre. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet Etat exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) cette personne est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;
- b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle ;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée uniquement comme un résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité ;
- d) si cette personne possède la nationalité deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent Article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est réputée être un résident de l'État où le siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression " établissement stable " s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression " établissement stable " s'entend notamment ;

- a) D'un d'un siège de direction ;
- b) D'une succursale ;
- c) D'un bureau ;
- d) D'une usine ;
- e) D'un atelier ;
- f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

3. L'expression "établissement stable" comprend également les chantiers de construction, d'installation ou de montage ou des activités de supervision relatives à ces projets ou chantiers qui durent plus de douze mois à partir de la date du début des activités.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "d'établissement stable" :

- a) s'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise ;
- b) si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison ;
- c) si des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise ;
- d) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise ;
- e) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire ;
- f) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas (a) à (e) du présent paragraphe, dans la mesure ou l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant et dispose dans cet Etat du pouvoir qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise de l'un des Etats contractants ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre Etat des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contractants contrôle, ou est contrôlée par une société résidente de l'autre Etat contractant, ou qui y exerce son activité (que

ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPÔT SUR LE REVENU

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant dans lequel les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires à la propriété immobilière, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et le droit à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation des gisements minéraux et autres ressources naturelles; les navires, les bateaux et les aéronefs ne sont pas considérés comme des propriétés immobilières.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus tirés de biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus tirés de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre Etat. Mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat contractant où cet établissement stable est situé, soit ailleurs, dépenses qui seraient déductibles si l'établissement

stable était une entité indépendante ayant assumé ces dépenses, qu'elles aient été contractées dans l'Etat contractant dans lequel rétablissement permanent est situé, soit ailleurs.

4. Dans la mesure où il est d'usage dans un Etat contractant de déterminer les bénéfices à attribuer à un établissement stable sur la base d'une répartition de la totalité des bénéfices d'une entreprise entre ses diverses composantes, rien dans le paragraphe 2 du présent Article n'empêche l'Etat contractant intéressé de déterminer les bénéfices assujettis à l'impôt en fonction d'une telle répartition selon l'usage ; toutefois la méthode de répartition adoptée doit permettre d'obtenir un résultat conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents du présent article, les bénéfices à imputer à un établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres parties du présent accord, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

Article 8. Transport international et transport aérien

Les dispositions de la présente convention n'auront aucun effet sur l'application de la clause d'exemption réciproque des impôts sur le revenu concernant les bénéfices tirés de l'exploitation de navires et d'aéronefs en trafic international prévue par la Convention entre le Venezuela et les Pays-Bas signée à Caracas le 18 décembre 1990.

Article 9. Entreprises associées

1. Si :

- a) Une entreprise d'un Etat contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant ; ou si
- b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

Et si, dans l'un comme dans l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières entre les deux entreprises diffèrent de celles qui devraient en principe régir des relations entre des entreprises indépendantes et traitant entre elles en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu en principe être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être compris dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est entendu que le fait que des entreprises associées ont conclu des arrangements par exemple sur le partage des coûts, les services généraux, ou l'allocation de frais de direction, d'administration, de caractère technique et commercial ou pour la recherche et le développement et autres dépenses similaires, ne constitue pas une condition dans le sens du paragraphe précédent.

2. Lorsqu' un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat- et impose en conséquence- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus , sont, selon le premier Etat mentionné, les bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise dudit premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, si ledit autre Etat estime ledit ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de l'accord et, s'il y a lieu, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat ; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des dividendes.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, l'Etat contractant dont la société est un résident ne peut pas prélever d'impôts sur les dividendes payés par cette société si le bénéficiaire des dividendes est une société dont le capital est divisé en totalité ou en partie en actions et est résident de l'autre partie contractante et détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

4. Les autorités compétentes des Etats contractants devraient se mettre d'accord sur les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne devraient pas affecter l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéfices à partir desquels les dividendes sont payés.

6. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article, désigne les revenus provenant d'actions ou bons de "jouissance" de parts de fondateurs ou de droits autres que des créances, des participations aux bénéfices ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'action par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2, et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 suivant le cas, sont applicables.

8. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou une base fixe situés dans cet autre Etat,

ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1) Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2) Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où qu'ils proviennent et selon la législation de cet Etat ; mais si la personne qui perçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts.

3) Nonobstant les dispositions du paragraphe (2) :

a) les intérêts ayant leur source dans l'un des Etats contractants et payés pour des obligations garanties ou non ou d'autres obligations similaires du Gouvernement de cet ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivité locale seront exonérés d'impôts dans cet Etat;

b) les intérêts ayant leur source dans l'un des Etats contractants et payés pour un prêt effectué ou garanti par le Gouvernement de l'autre Etat contractant, la Banque centrale de cet autre état ou toute agence ou intermédiaire (y compris une institution financière) appartenant au Gouvernement ou contrôlé par ledit gouvernement seront exonérés d'impôt dans le premier Etat mentionné.

4) Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat ou l'établissement stable, ou la base fixe, est située.

5) Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les amendes pour des paiements en retard ne sont pas considérées comme des intérêts aux fins d'application du présent article.

6) Les dispositions des paragraphes (1), (2), (3) ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7) Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts,

compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1) Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2) Toutefois ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder

- a) 5 pour cent du montant brut des paiements mentionnés à l'alinéa a du paragraphe 3 ;
- b) 7 pour cent du montant brut des paiements mentionnés à l'alinéa b du paragraphe 3 ;
- c) 10 pour cent du montant brut des paiements mentionnés à l'alinéa c du paragraphe 3 .

3) Le terme "redevances" employé dans le présent Article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage :

- a) d'un brevet, d'une marque de fabrique , d'un dessin ou d'un modèle , d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ou pour l'utilisation ou le droit d'utilisation des équipements industriels commerciaux ou scientifiques ;
- b) d'une marque de fabrique ou d'une marque commerciale ;
- c) d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique y compris pour des films cinématographiques et de vidéo et des moyens de reproduction pouvant être utilisés pour la télévision ou pour la radio.

4) Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge des redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base sont situés.

5) Les dispositions des paragraphes (1) et (2) ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle et commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la Convention, suivant le cas, sont applicables.

6) Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou de relations que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est située la direction effective de l'entreprise.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés dans les paragraphes précédents du présent article sont imposés que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 n'affectent en rien le droit de chacun des Etats contractants de percevoir conformément à sa législation un impôt sur les gains tirés de l'aliénation d'actions ou bons de "jouissance" dans une société dont le capital est divisé totalement ou partiellement en actions et qui est un résident de cet Etat, réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre Etat contractant et qui a été un résident du premier Etat mentionné au cours des cinq ans qui ont précédé l'aliénation des parts ou des droits de jouissance.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat contractant, sauf si le résident dispose d'une base fixe dans l'autre Etat contractant pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, uniquement la fraction de ces revenus imputable aux activités exercées dans cet autre Etat est imposable.

2. L'expression "profession libérale" comprend également les activités indépendantes de caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes de médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat contractant, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En ce cas, les rémunérations perçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

- a) si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une ou des périodes n'excédant pas au total cent quatre-vingt-trois jours au cours de l'année civile considérée :
- b) si les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre Etat et
- c) si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe de l'employeur dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un artiste du spectacle tire de ses activités personnelles en tant qu'artiste du théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou le sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14, et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions, rentes et paiements de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi

antérieur ou une rente payée à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois si cette rémunération n'est pas versée périodiquement ou est payée pour un emploi passé exercé dans un autre Etat contractant ou si au lieu d'une rente périodique une somme forfaitaire est versée, cette rémunération ou cette somme forfaitaire peuvent être imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent.

3. Toute pension ou autre paiement effectués selon les dispositions du système de sécurité sociale d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans le premier Etat mentionné.

4. Le terme "rente" signifie une somme déterminée payable périodiquement ou à des dates déterminées, la vie durant ou pour une durée qui est spécifiée ou peut être établie en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeur appréciable en espèces

Article 19. Fonctions publique

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus dans l'exercice de fonctions publiques sont imposables dans cet Etat.
b) Toutefois ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :
 - (1) possède la nationalité de cet Etat, ou
 - (2) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.
2. a) Toute pension payée par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité est imposable uniquement dans cet Etat.
b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15 et 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions versées en contrepartie de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou un établissement public de cet Etat.

Article 20. Professeurs et enseignants

1. Les paiements versés à un professeur ou à un enseignant qui est un résident de l'un des Etats contractants et qui est présent dans l'autre Etat contractant dans le but d'enseigner ou d'effectuer une recherche scientifique pour une période ne dépassant pas deux ans dans

une université, un collège ou dans tout autre établissement ne peut être imposé que dans le premier Etat mentionné.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent aux rémunérations perçues pour des recherches qui ne sont pas effectuées dans l'intérêt public mais à l'avantage particulier d'une ou de plusieurs personnes spécifiques.

Article 21. Etudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si celui qui reçoit un tel revenu est un résident d'un Etat contractant qui a des activités commerciales dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe et que le droit ou le bien pour lesquels le revenu est payé se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe, en pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

CHAPITRE IV. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Elimination de la double imposition

1. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, pourront inclure dans l'assiette de l'impôt, les éléments de revenu ou de capital qui en vertu des dispositions du présent accord sont imposables au Venezuela.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des revenus qui conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 6 de l'article 11, au paragraphe 5 de l'article 12, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, au paragraphe 3 de l'article 18 à l'alinéa a du paragraphe 1 et à l'alinéa a du paragraphe 2 de l'article 19 et au paragraphe 2 de l'article 22 de la présente Convention sont imposables au Venezuela et inclus dans l'assiette visée à l'alinéa a du paragraphe 1, les Pays-Bas exonèreront ces éléments de revenu d'une partie de leur impôt. Cette réduction sera calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise applicable à l'élimination de la double imposition. A cet effet, lesdits éléments de revenu seront censés être compris dans le montant total des revenus ou des éléments de la fortune et exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions en question.

3. En outre, les Pays-Bas devraient permettre une déduction de l'impôt néerlandais calculé sur les éléments de revenu ou de fortune lesquels, conformément au paragraphe 2 de l'article 10, au paragraphe 2 de l'article 11, du paragraphe 2 de l'article 12, du paragraphe 5 de l'article 13 à l'article 16, à l'article 17, aux paragraphes 2 de l'article 18 de la présente Convention peuvent être imposés au Venezuela dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette mentionnée au paragraphe. Le montant de la déduction doit être égal à l'impôt payé au Venezuela sur ces éléments de revenu ou de capital, mais ne doit pas dépasser le montant de la réduction qui serait allouée si les éléments de revenu ou de fortune ainsi inclus seraient les seuls éléments de revenu ou de capital qui seraient exonérés de l'impôt néerlandais selon les dispositions de la législation néerlandaise pour prévenir la double imposition.

4. Lorsque l'impôt vénézuélien prélevé sur des intérêts et des redevances qui ont leur source au Venezuela est moins élevé que l'impôt que le Venezuela pourrait percevoir selon le paragraphe de l'article 11 et au paragraphe 2 de l'article 12, le montant de l'impôt payé au Venezuela sur ces éléments de revenus selon les termes du paragraphe 3 du présent article sera considéré comme équivalent au montant que le Venezuela peut percevoir conformément aux dispositions de la présente convention.

Toutefois, si les taux de l'impôt général, en vertu de la législation vénézuélienne applicable aux intérêts et aux redevances mentionnés plus haut, sont ramenés à un taux inférieur à celui mentionné dans la phrase précédente, ces taux d'intérêts réduits devront s'appliquer aux fins d'application de cette phrase.

Les dispositions énoncées dans les deux phrases précédentes ne s'appliqueront que pour une période de dix ans après la date à laquelle la convention entrera en vigueur. Cette période peut être prorogée par accord mutuel entre les autorités compétentes.

5. En ce qui concerne le Venezuela, la double imposition est évitée de la façon suivante:

Lorsqu'un résident du Venezuela perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente convention, sont imposables aux Pays-Bas, ces revenus devraient être exonérés de l'impôt vénézuélien sur les revenus.

CHAPITRE V. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 24. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Cependant, elles ne s'appliquent pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent en ce qui la concerne un établissement stable visé à l'article 5 ou une base fixe visée à l'article 14.

2. Dans le présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond des mers, de son sous-sol et des ressources naturelles, situés dans un Etat contractant.

3. Une entreprise d'un Etat contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, censée exercer à cet égard des activités commerciales ou industrielles dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établis-

sement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre Etat que pour une ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe,

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est associée à une autre entreprise et que cette dernière poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou qui étaient exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises, lorsqu'il en est fait la somme, dépassent une durée de 30 jours, chaque entreprise sera censée exercer ses activités pour une durée de 30 jours sur 12 mois.

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de cette autre entreprise, ou bien si une personne quelconque détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" est censée ne pas s'étendre:

- a) à l'une ou l'autre des activités visées au paragraphe 4 de l'article 5 ou à une combinaison quelconque de ces activités ;
- b) au remorquage et à l'ancrage effectué par des embarcations essentiellement conçues à cet effet, ni à aucune autre activité de ces embarcations ;
- c) au transport de fournitures ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un Etat contractant qui exerce en mer dans l'autre Etat contractant des activités consistant en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante est réputé exercer ces activités à partir d'une base fixe située dans cet autre Etat si les activités en question durent de façon continue 30 jours et davantage.

6. Les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans le cadre d'activités exercées en mer dans l'autre Etat contractant par l'entremise d'un établissement stable sont, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre Etat, imposables dans ce dernier.

7. Sur présentation de preuves documentées qu'un impôt a été acquitté au Venezuela sur les revenus imposables au Venezuela conformément à l'article 7 ou l'article 14 au titre respectivement du paragraphe ou 5 du présent article et au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accorderont une réduction de son impôt qui sera calculée conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 23.

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux ressortissants de l'un ou l'autre Etat contractant qui ne sont pas résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les établissements stables qu'une entreprise d'un Etat contractant exploite dans l'autre Etat contractant ne seront pas imposés dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances, ou autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune obligation ou imposition y relative, qui soient autres ou plus lourdes que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les contributions versées par une personne ou au nom d'une personne qui est un résident d'un Etat contractant à un plan de retraite qui est accepté pour des raisons fiscales dans l'autre Etat contractant seront traitées de la même façon pour des raisons fiscales dans le premier Etat mentionné comme une contribution à un plan de retraite qui est accepté pour des raisons fiscales dans le premier Etat mentionné, à condition que :

- a) que cette personne contribuait à ce plan avant de devenir un résident du premier Etat mentionné; et
- b) que l'autorité compétente du premier Etat mentionné accepte que le plan de retraite corresponde à un plan accepté pour des raisons fiscales par cet Etat.

Aux fins d'application du présent paragraphe "plan de retraite" inclut un plan de retraite créé selon un système public de sécurité sociale.

6. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne résidente d'un Etat contractant estime que les mesures prises par l'autorité compétente de l'un ou des deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant en vue d'éviter une

imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

5. Lorsqu'un problème quelconque qui a surgi à propos de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention ne peut être résolu par les autorités compétentes conformément aux paragraphes précédents du présent article, le cas peut, si les deux autorités compétentes l'acceptent, être soumis à une commission d'arbitrage créée par les autorités compétentes et constituée de personnes indépendantes conformément aux procédures d'arbitrage internationalement acceptées. Ces procédures seront établies par accord mutuel par les autorités compétentes des deux Etats contractants.

6. Les informations communiquées aux personnes ou aux autorités en vue de résoudre un différend conformément au paragraphe 5 ne pourront être utilisées par celles-ci que dans ce but.

Article 27. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts qui font l'objet de la présente Convention dans la mesure où l'imposition prévue par ces lois n'est pas contraire aux dispositions de la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par l'autorité compétente d'un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts visés par la présente Convention. Ces personnes ou autorités peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente de l'un des Etats contractants l'obligation :

- (a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celle de l'autre Etat contractant ;
- (b) de fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de la pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
- (c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. Assistance en matière de recouvrement

1. Les autorités compétentes des Etats contractants sont convenues de se prêter mutuellement assistance et soutien en vue du recouvrement des impôts auxquels s'applique la présente Convention ainsi que les intérêts, pénalités de retard, et amendes, sans caractère pénal relatifs audits impôts.

2. A la demande de l'État demandeur, l'État sollicité procède au recouvrement des créances fiscales du premier État conformément à la législation et à la pratique administrative applicables au recouvrement de ses propres créances fiscales. Cependant, ces créances ne bénéficient d'aucune priorité dans l'État sollicité et ne peuvent être recouvrées moyennant l'incarcération du débiteur pour dette. L'Etat sollicité n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires non prévues par la législation de l'État demandeur.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un texte légal en autorisant l'application dans l'État demandeur et qui, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, ne sont pas contestées.

Toutefois, si la créance concerne l'obligation fiscale d'une personne en sa qualité de non-résident de l'État demandeur, seul le paragraphe 2 s'applique, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, lorsque la créance ne peut plus être contestée.

4. L'obligation de fournir une assistance pour le recouvrement de créances fiscales d'une personne décédée ou de son patrimoine est limitée à la valeur du patrimoine ou des biens acquis par chaque bénéficiaire dudit patrimoine selon si la créance doit être recouvrée du patrimoine ou des bénéficiaires.

5. L'Etat sollicité n'est pas tenu d'accéder à la demande :

- a) si l'Etat demandeur n'a pas utilisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, sauf si le recours à ces moyens aurait donné lieu à des difficultés disproportionnées ;
- b) dans la mesure où il considère que la créance fiscale est contraire aux dispositions de la présente Convention ou de toute autre Convention auxquelles les deux Etats contractants son parties.

6. La demande d'assistance administrative en matière de recouvrement d'une créance fiscale doit être accompagnée :

- a) d'une déclaration selon laquelle la créance concerne un impôt visé par la Convention et les conditions du paragraphe 3 sont remplies ;
- b) de la copie officielle de l'instrument autorisant le recouvrement dans l'État demandeur ;
- c) de tout autre document nécessaire pour le recouvrement;
- d) s'il y a lieu, d'une copie légalisée confirmant toute décision en la matière d'un organe administratif ou d'un tribunal public.

7. L'Etat demandeur doit indiquer les montants des créances fiscales aussi bien dans la monnaie de l'Etat demandeur que dans celle de l'Etat requis. Le taux de change qui sera pris en considération aux fins d'application de la phrase précédente sera le dernier taux recommandé par la Banque centrale de l'Etat demandeur. Chaque montant recouvré par l'Etat re-

quise devra être transféré à l'Etat demandeur dans la monnaie de l'Etat requis. Le transfert devra être effectué dans un délai de trois mois à partir de la date de recouvrement.

8. Sur demande de l'État demandeur, l'État sollicité peut, en vue du recouvrement d'un impôt, prendre des mesures conservatoires, même si la créance est contestée ou ne fait pas encore l'objet d'un texte qui en permette le recouvrement, pour autant que cela soit autorisé par la législation et la pratique administrative de l'État sollicité.

9. L'instrument autorisant le recouvrement dans l'Etat demandeur doit, s'il y a lieu et conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat sollicité, reconnu complété ou remplacé dans le meilleur délai possible après la date de réception de la demande d'assistance par un texte autorisant le recouvrement dans l'Etat sollicité.

10. Le règlement des questions portant sur le délai éventuel au-delà duquel une créance fiscale ne peut être recouvrée est régi par la loi de l'État demandeur. La demande d'assistance en matière de recouvrement doit exposer les détails de ce délai.

11. Les mesures de recouvrement appliquées par l'Etat sollicité suite à une demande d'assistance et qui conformément à la législation de cet État, auraient pour effet de suspendre ou d'interrompre le délai visé au paragraphe 10 ont également cet effet conformément à la législation de l'État demandeur. L'Etat sollicité doit informer l'État demandeur de ces mesures.

12. L'Etat sollicité peut autoriser des délais de paiement pour un acquittement par tranches successives si la législation ou sa pratique administrative lui permet de le faire dans des circonstances similaires. Cependant, il doit en informer au préalable l'État demandeur.

13. Les autorités compétentes des États contractants prescriront par accord amiable, les règles concernant le montant minimal des créances fiscales qui peuvent faire l'objet d'une demande d'assistance et les autres dispositions concernant le mode d'application du présent article.

14. Les Etats contractants s'exonèrent réciproquement de tout remboursement des frais résultant de l'assistance ou du soutien qu'ils apporteront l'un à l'autre pour appliquer la présente convention.

Article 29. Membres de missions diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt résultant des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux particuliers.

2. Aux fins de la présente Convention, toute personne physique membre d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers et qui est un ressortissant de l'Etat qui l'envoie, est censée être résident de cet Etat si elle y est soumise aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu et sur la fortune que les autres résidents de cet Etat.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, ni à leurs organes ou leurs fonctionnaires, non plus qu'aux membres d'une mission diplomatique ou consulats d'Etats tiers présents dans un Etat contractant, s'ils n'y sont pas soumis aux mêmes obliga-

tions en matière d'imposition sur le revenu ou sur la fortune que les autres résidents de cet Etat.

Article 30. Extension territoriale

1. La présente Convention peut être étendue dans son intégralité ou avec les modifications nécessaires, au territoire des Antilles néerlandaises ou d'Aruba ou des deux si le pays concerné impose une fiscalité sensiblement similaire par sa nature à celle à laquelle s'applique la Convention. Toute extension territoriale de cette nature prendra effet à compter de la date et sous réserve des modifications et conditions, y compris la dénonciation, qui seront spécifiées et convenues par échange de notes diplomatiques.

2. A moins que les parties n'en décident autrement, la dénonciation de la Convention ne met pas fin à son extension à un pays auquel il s'appliquait conformément au présent article.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 31. Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière notification par laquelle chacun des deux Etats contractants aura notifié à l'autre par écrit de l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour son entrée en vigueur. Ses dispositions s'appliqueront pour les années et périodes d'imposition à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

Article 32. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par une des parties par voie diplomatique moyennant un préavis écrit de six mois avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de son entrée en vigueur. En pareil cas, la présente Convention cessera de produire ses effets pour les années et périodes d'imposition à la fin de l'année civile de l'année civile au cours de laquelle la notification de dénonciation a été remise.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention

Fait, en double exemplaire, à La Haye le 29 mai 1991, en anglais, néerlandais et espagnol, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

H.VAN DEN BROEK

Pour la République du Venezuela :

ARMANDO DURAN

PROTOCOLE

Au moment de signer la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune conclue entre le Royaume des Pays-Bas et la République de Venezuela, les soussignés ont accepté les dispositions suivantes qui feront partie de la Convention.

I. Lorsque conformément aux dispositions de la présente Convention des revenus doivent être exonérés d'impôt aux Pays-Bas et que les revenus conformément aux lois en vigueur au Venezuela sont considérés comme ayant leur source dans un pays étranger et de ce fait exonéré d'impôt au Venezuela, les Pays-Bas peuvent imposer ces revenus comme si la Convention n'était pas entrée en vigueur.

II. Ad Articles 3 et 4

Aux fins d'application de la présente Convention, le terme "personne" a la signification que lui donne l'alinéa d du paragraphe 1 de l'article 3 et le terme de "résident d'un Etat contractant" conformément au paragraphe 1 de l'article 4 n'inclut pas un établissement stable ou une base fixe.

III. Ad Article 4

Une personne vivant à bord d'un bateau sans domicile réel dans l'un ou l'autre des Etats contractants sera considérée comme étant un ressortissant de l'Etat contractant du port d'attache du bateau.

IV. Ad Articles 5, 6 et 13

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation du fond marin, de son sous-sol et de ses ressources naturelles seront considérés comme un bien immobilier situé dans l'Etat contractant dont dépend ce fond marin et son sous-sol et que ces droits seront censés appartenir à un établissement stable dans cet Etat. De plus, il est entendu que les droits en question comprennent ceux portant sur des intérêts dans des actifs résultant de cette exploration ou de cette exploitation.

V. Ad Article 7

En ce qui concerne les paragraphes 1 et 2 de l'article 7, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce des activités commerciales et industrielles dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de l'établissement stable ne doivent pas être fixés sur la base du montant total que reçoit l'entreprise mais sur la base de la portion du revenu de l'entreprise qui peut être imputé à l'activité actuelle de l'établissement stable en ce qui concerne ces ventes et les activités commerciales et industrielles. De manière plus spécifique, dans le cas des contrats pour l'étude, la fourniture, l'installation ou la construction de matériel industriel, commercial ou scientifique, d'usine, d'édifice public, lorsque l'entreprise a un établissement stable, les profits qui lui sont attribués seront calculés uniquement sur la base d'une portion du contrat qui est effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'Etat contractant ou cet établissement est situé. Les profits attachés à cette portion du contrat qui est exécutée par le siège principal l'entreprise ne seront imposés que dans l'Etat contractant où l'entreprise est un résident.

VI. Ad Articles 7 et 14

Les paiements reçus pour des services techniques, y compris des études ou des enquêtes de nature technique ou géologique ou pour des services de consultation ou de supervision seront considérés comme des paiements auxquels les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 s'appliquent.

VII. Ad Article 10

Il est entendu que si des dividendes, tels qu'ils sont définis au paragraphe 3 de l'article 10 sont payés par une société qui est un résident des Pays-Bas et sont imposés selon la législation vénézuélienne à moins de 10% de leur montant brut, les Pays-Bas peuvent, à partir de la date d'entrée en vigueur de la loi prélever un impôt qui ne doit pas dépasser 10% du montant brut des dividendes. Dans ce cas, les dividendes, conformément à la loi en vigueur au Venezuela sont considérés comme des revenus ayant leur source dans un pays étranger et pour cette raison devront être exonérés d'impôt au Venezuela et les dispositions de l'Article 1 du protocole s'appliquent.

VIII. Ad Articles 10, 11 et 12

Lorsque l'impôt perçu à la source dépasse le montant de l'impôt exigible selon les dispositions des articles 10, 11, et 12, les demandes de remboursement doivent être présentées à l'autorité compétente de l'Etat qui a perçu l'impôt au cours d'une période de deux ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

IX. Ad Articles 11 et 12

Si dans une convention quelconque visant à éviter la double imposition conclue entre le Venezuela et un Etat tiers membre de l'Organisation de coopération et de développement économiques après l'entrée en vigueur de la Convention, l'impôt sur les intérêts et les redevances au Venezuela est perçu à un taux inférieur aux taux prévus au paragraphe 2 de l'article 11 ou au paragraphe 2 de l'article 12 selon le cas, un taux égal à celui prévu par la présente convention devrait être appliqué à partir de la date de l'entrée en vigueur de la Convention avec un Etat tiers.

X. Ad Article 12

Il est entendu que les revenus provenant des activités ordinaires de location ne devront pas être considérés comme des "paiements reçus pour l'utilisation ou le droit d'utilisation des équipements industriels, commerciaux et scientifiques". Nonobstant la phrase précédente, il est reconnu que de telles activités de location incluent dans une très large mesure un transfert de savoir faire technologique. Les paiements effectués pour un tel transfert seront considérés comme des "paiements effectués pour l'utilisation ou le droit d'utilisation des expériences industrielles, commerciales et scientifiques" conformément à l'alinéa a du paragraphe 3 de l'article 12.

XI. Ad Article 16

Il est entendu que l'on entend par "bestuurder" ou "commissaris" d'une société néerlandaise une personne désignée en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou tout autre organisme compétent de cette société et qui est chargée de la gestion d'ensemble de la société ou de sa direction, respectivement.

XII. Ad Articles 30

Il est entendu que si la Convention est étendue aux Antilles néerlandaises et à Aruba, elle devra refléter de manière adéquate le système fiscal de chacun de ces pays.

De la même façon, l'extension territoriale à laquelle se réfère l'article 30 doit être précédée d'une recommandation favorable de l'autorité vénézuélienne compétente.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait, en double exemplaire, à La Haye le 29 mai 1991, en langues anglaise, néerlandaise et espagnole, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

H. VAN DEN BROEK

Pour la République de Venezuela :

ARMANDO DURAN